

S.C.29

02

CESUR KADINLAR

RONA MUNRO

Gev: Şirin Yener

KÜLTÜR BAKANLIĞI	
Devlet Tiyatları Genel Md.	
Başdramaturgluğu	
Tarih	18.1.1999
No.	004

GEVİREN
ŞİRİN YENER

RONA MUNRO:

RONA MUNRO 1959 senesinde Aberdeen'de doğdu. Edinburg Üniversitesinde Tarih Bölümünü bitirdikten sonra odacı ve resepsiyonist olarak iş buldu. 1982'de Edinburg Travers Tiyatrosunda "Fugue" adlı ilk oyunu sergilendi. O günden bu yana sahnelenecek oyunlar, radyo oyunları, televizyon dizileri ve toplum tiyatroları için eserler yazmıştır. BBC radyosu için "Watching Waiters" ve "The Dirt Under The Carpet" adlı eserleri yazmıştır; televizyon için "Biting the Hands", "Pipers Cave" ve "The Way to go Home" adlı eserleri yazmıştır. "The Way to go Home" adlı eseri, Paines Plough Tiyatro Grubu için sahnelenebilecek şekilde yeniden yazılmıştır. Yazar seyahat etmekten hoşlanmaktadır, özellikle Nikaraguay, Türkiye ve Güney Amerika'da seyahat etmektedir. Munro (iki perdelik femist bir oyun olan) "Msfits" adlı oyunda Fiona Knowles ile sahneyi paylaşmaktadır. Bu oyun Aberdonian'da gösterime girmiştir ve İngilterede turneye çıkmıştır. 7:84 Scottish People's Theater grubu yazarın "Saturday at the Commodore" adlı kısa oyununu sahnelemiştir. Aynı grup 1990'da "Bold Girls" adlı eseri sahneye koymuştur. "Bold Girls" 1991 Susan Smith Blackburn Ödülünü kazanmıştır ve "kadın yazar tarafından yazılmış en iyi tiyatro eseri" ödülüne layık görülmüştür. Yazarın en yeni oyunu olan "Your Turn to Sweep the Stair" 1992 senesinin sonbaharında, Edinburg'deki Traverse Tiyatrosunda gösterime girecektir.

"Bold Girls" ilk olarak, 7:84 Scottish People's Theatre grubu tarafından, 27 Eylül 1990 tarihinde, Strathclyde, Cumbernauld Tiyatrosunda, aşağıda belirtilen kadro ile oynanmıştır:

DEIRDRE	Andrea Irvine
MARIE	Paula Hamilton
NORA	Joyce McBrinn
CASSIE	Julie Dearden

Yönetmen : Lynn Parker

Sahne : Geoff Rose

Işık : Stephen McManus

Müzik : Debra Salem

Oyun, aynı ekiple, Ekim – Kasım 1990 tarihleri arasında, Glasgow, Stirling, Lochgelly, Greenock, Mussalburgh, Blairgowrie, Dundee, Govan, Dumbarton, Kirkintilloch, Ayr, Edinburg, Paisley, Belfast, Kilmarnock ve Selkirk şehirlerinde sahnelenmiştir.

"Bold Girls" telif hakkı – 1991 Rona Munro

Oyunun tüm hakları saklıdır. Metnin tümünü veya herhangi bir bölümünü basmak için yayıncılara baş vurmak gerekmektedir. Herhangi bir ortamda, oyunların sahnelenmesi veya çevirisi için yazarların vekillerine baş vurulması gerekir: "Bold Girls" - Margaret Ramsey Ltd., 14a Goodwin's Court, St. Martin's Lane, London WC2N 4LL.

BİRİNCİ SAHNE

MARIE'nin evi

Ütü ve ütü masası, ipten alındıkları gib sepete atılmış elbiseler, çoraplar ve mandallar ve ipe asılmak için sıra bekleyen nemli çarşaf lar. Ortalı ğa atılmış kırık oyuncaklar, karton kutulardan yapılmış basit oyuncaklar ve ışıklı, pahalı, zar zor alınmış, yeni oyuncaklar. Tencereler, tavalar ve ocakta her zaman kaynayan bir çaydanlık. Eski mobilyalar, içi tertemiz olan bir şömine. Oda boş tur, bu odaya garip bir hava vermektedir. Odanın hiç bir zaman boş olmadığını düşündüren beklentiyle dolu bir boşluk. Oraya buraya savrulmuş eşyalar ve ev işi yapmak için kullanılan gereçler birden, öylece terkedilmiş gibi beklemektedir. Bir duvarda küçük bir Meryem Ana resmi asılı durmaktadır, öteki duvarda ise genç bir adamın siyah beyaz, büyütülmüş, eski bir resmi asılı durmaktadır. Resimdeki genç adamın yetmişlerin modasına uygun bir saç kesimi ve bıyığı vardır. DEIRDRE odanın içinde değildir, emeklemektedir, karanlıkta konuşmaya başlar, ışık yavaşça yalnızca yüzünü tamamıyla aydınlatır.

DEIRDRE emekleyerek ilerler.

DEIRDRE: Güneş tepelerin arkasında batıyor, gökyüzü gri. Şu arkadaki tepeler yeşil. O tepeleri göremiyorum hem buradaki hem oradaki taşlar gri, sokak gri. Bir yerde, gökten düşen bir kuşun şarkısının sesi geliyor. Dondurmacının arabasını, trafi ği ve göklerde yükselen helikopterin sesini duyabiliyorum.

DEIRDRE'nin üstündeki ışık söner.

MARIE, elinde dört paket cips, iki paket sigara ve bir paket çukulatalı bisküvi ile odaya dalar. Cips paketlerinden birini düşürür, sıkıntılı bir ses çıkarır, düşen pakete bakar ve girdi ği kapıdan dışarı ba ğırır.

MARIE: Mickey! Mickey, sen et aromalı cips mi istiyordun?..Bu so ğan ve peynir aromalı..ben ne yapayım söylemedin ki. Git de de ğiştir

bari...tut şunu (Paketi fırlatır) Hayır olmaz...Hayır...sonra yemek yemiyorsun. Mickey o paketi al ve cevap verip durma.

MARIE odanın içinde ilerler ve aynı anda iki iş yapmaya başlar. İlk önce elindeki cipsleri yerleştirmeye başlar sonra bir tencereye su doldurup ocağa koyar. Çamaşırları, ütülenecekleri ve ütülenmeyecekleri ayırmak için, yanına çeker. Bir kaç parçayı ayırdıktan sonra patates soymaya başlar. Tüm hareketleri hızlıdır ve bunu sürekli yaptığını düşündürür.

NORA kollarında nemli çarşafarla girer.

NORA: Bu son posta mı Marie?

MARIE: Bir havlular kaldı..Nora sen niye yüklenip getirdin. Küçük Micheal almaya geliyordu.

NORA: Ne olacak canım. Şu havlular mı?

MARIE: Evet.

NORA: Bu son posta olsa iyi olur. Benim de bir posta çamaşır yıkamam lazım.

MARIE: Lütfen benimkileri bırak o zaman Nora.

NORA: Saçmalama yağmur yağmadan çamaşırı bitirmemiz gerek. Bir yağmur yağmaya başladı mı bilirsin dur durak bilmez.

CASSIE başını kapıdan içeri sokar.

CASSIE: Sana özel bir soru sorabilir miyim Marie?

NORA: Makineyi açık bırakmadın değil mi Cassie?

CASSIE: Kırmızı bir donun var mı?

MARIE: Galiba var, evet.

CASSIE: Üzerinde minik siyah kediler var ve balonların içinde "sarıl bana, ben şirinim" yazıyor değil mi?

MARIE: *(Kısa bir süre için patates soymayı keser ve CASSIE'ye ciddi bir bakış fırlatır)*

Aldığım birşeyin yanında hediye olarak verdiler.

NORA: Açık bıraktıysan su akıtacak. Bunu biliyorsun Cassie.

CASSIE: Söz konusu don anneme yıkanması için verdiğin çamaşırların arasında mıydı?

NORA: Aldığım deterjan bir işe yaramıyor biyolojik mi değilmiş öyle birşey.

MARIE: Ne olmuş?

NORA: Galiba aslında bulaşık makinesi içindi. Ama ucuzdu, toptancıdan aldım. Hani toplu satış yapan şu mağaza, Dooley'lerin oğlu orada çalışıyor, bilirsiniz ya.

CASSIE: Annemde bu küçük kedilerle bezenmiş parlak kırmızı donu kendi evinden senin evine gelmek için sokağı geçerken dondurmacının arabasının yanında, sokağa düşürmesin mi...

NORA: Neyi düşürdüm?

MARIE: Hayır olamaz! *(Daha hızlı soymaya başlar.)*

NORA: Cassie tüm sokağı su basmadan eve gidip makineyi kapa.

MARIE: Şimdi nerede?

CASSIE: Sokak lambasının üstünde asılı duruyor. Küçük Colm'un bu kadar yükseğe tırmanabileceğini bilmiyordum, daha dokuz yaşında.

NORA: İş başa düştü, gidip kaparım. *(Kollarında havlularla kapıya yönelir)*

MARIE: Bekle Nora, bende geliyorum.

CASSIE: Yerinde olsam gitmezdim. O don hakkında dönen dedikodudan sonra hayatımda hiç kırmızı donum olmamış gibi davranırdım.

NORA: Şimdiye tüm fayanslar kalkmıştır. Tam da sevdiğim bir renkte döşetmişim.

NORA çıkar.

CASSIE: Birde küçük Micheal'ın bir paket soğan ve peynir aromalı cipsi iade edip bir litrelik vişne suyu aldığını biliyor muydun?

MARIE: *(Kapıya doğru, patlayarak)* MICKEY!

CASSIE: Ben hallederim. *(Dışarıya seslenerek)* Mickey, buraya gel... Gelmeni istiyorum da ondan.

MARIE patatesleri soymayı bitirir. Ütüye geçer.

MARIE: Ağzı süzgeç gibi. Ne yese üstüne başına döküyor.

CASSIE: *(Dışarıdan bağırarak)* Ver şunu bana.

MARIE: Saçına başına da bulaştırıyor.

CASSIE: *(Dışarıdan)* Çünkü o zehirli.

MARIE: Sonra yemeğini yemeyecek, yese de kusacak.

CASSIE: *(Dışarıdan)* Ben bir zehir uzmanıyım, dünya çapında bir uzmanım, sana söylüyorum, öleceksin çocuk. Tabi ki biliyorum. Ben zehir konusunda doktora yaptım.

MARIE: Geçen gün yediği hamburgeri öyle şiddetli kustu ki Brenda Teyze'sinin ödü koptu.

CASSIE: *(Dışarıdan)* Bağırsaklarına girer ve pis solucanlar gib bağırsaklarını içten içe yemeye başlar. Viskiden de kötü.

MARIE: Tadını sevse bari. Kusmayı seviyor.

CASSIE: *(Dışarıdan)* Sana viski içen erkeklere ve vişne suyu içen küçük çocuklara ne olduğunu anlatayım mı? Bağırsakları yavaş yavaş çürür, sonra miğdeleri çürür sonra tüm iç organları pörsür. Sonunda içleri bomboş kalır ve tek yapabildikleri televizyonun önünde oturup öksürmektir. Sürekli bardak bardak çay içmek zorundadırlar. O bomboş, pörsümüş içlerini başka birşeyle dolduramazlar...Evet aynen o amca gibi..haklısın bir de o amca vardı, şimdi bana o vişne suyunu verecek misin? Aferin ufaklık.

CASSIE elinde vişne suyuyla içeri girer.

MARIE: Yemek yarım saat sonra hazır olur Micheal.

CASSIE: *(Micheal'a)*Ne? *(MARIE'ye)* Cipsleri yiyebilir miymiş?

MARIE: *(Yumuşar)* Hayır...

CASSIE: Hayır yiyemezmişsin. Bırak da zehir bağırsaklarından aksın. Cipslerle bağırsaklarını tıkama.

Odanın içine girer ve vişne suyundan bir yudum içer.

CASSIE: Vodkaıyla karıştırsak iyi bir kokteyl olur.

MARIE: Bira ister misin? Bir kaç kutu aldım.

CASSIE: Hayır. Bekleyeceğim. Bu gece kulübe geleceksin değil mi?

MARIE: Şey..bilmem ki..

CASSIE: Marie!

MARIE: Çocuklara bakacak kimsem yok.

CASSIE: Brenda gelecekti hani?

MARIE: Gelmeye çalışacaktı, ama galiba kocası John bu gece dışarı çıkacakmış.

CASSIE: Hangi gece evde ki zaten? Gitmeden Micheal ve Brendan'ı Brenda'lara bırakırız.

MARIE: Olmaz...

CASSIE: Neden?

MARIE: Giyecek bir şeyim yok.

CASSIE: Şu kırmızı elbisene ne oldu?

MARIE: Uyacak birşeyim yok.

CASSIE: Şu kedili donun fena olmazdı. Bak yapma, en son ne zaman dışarı çıktın ki?

MARIE: Daha geçen gece sizde videoda şu filmi seyrettik.

CASSIE: Haklısın bu seni bir sene idare eder. Tabi anlıyorum.

MARIE: Yapma Cassie, film beni bayağı etkiledi, uyuyamadım

NORA yine girer.

NORA: Marie paspasını alabilir miyim? Sana ne demiştin Cassie?

CASSIE: Bir filmdi abartma. Gerçek bir hikaye bile değildi, değil mi anne?

MARIE paspası getirir.

NORA: Yer gök su içinde.

CASSIE: Hani şu Marie'yle seyrettiğimiz film vardı ya. "Sanık", hatırladın mı?

Şu dava kazanan kadın, gerçekçi bile değildi, değil mi?

NORA: Mutfağa girdim yerler su içinde, çöp devrilmiş, yerde ıslak bir paket sigara...

CASSIE: Sigaralarım mı ıslandı? *(Paspası kapar ve çıkar)*

NORA oturur.

NORA: Hiç de iyi rol yapamıyordu şu kız. Yani bence.

MARIE: Kimden söz ediyorsun?

NORA: Jodie Foster miydi neydi, o işte. Haketti demiyorum ama öyle davranırsan sonucu budur.

MARIE: Nora hiç bir kadın, nasıl davranırsa davransın, böyle birşeyi haketmez.

NORA: *(Sözünü keser)* Hayır, bence ne yaptığını bilecek yaşta bir kadın o, hareketlerine dikkat etmeliydi. Kumaşımı nasıl buldun?

NORA MARIE'ye kumaş örneğini uzatır.

NORA: Nasıl renk ama, ne güzel değil mi? Değişik değil mi? Farklı. Alışılmadık. Böylesini hiç görmemiştim.

MARIE: Çok güzel.

NORA: Gerçekten öyle, çok da tok bir kumaş, hem perdelerde hemde döşemelerde kullanabilirsin.

MARIE: Kullanılabilir.

NORA: Bir toptan arta kalanı alıyorum. Bir kaç metre ve misafir odam bir ruya alemine dönüşecek.

MARIE: Pahalı olmayacak mı?

NORA: Şu ucuz kumaşçıdaki adamla anlaştım, benden normal müşteriden aldığına almayacak. Herneyse bu yaz ne elektriği ne de gazı kesmeyecekler, gelecek ayda artık yaz başlıyor, eğer bende

yeterince uzun yaşarsam, bir süre daha idare ederim ve misafir odam ruya gibi olur.

MARIE: Çok güzel bir kumaş. *(Kumaşı geri verir)*

NORA: *(Kumaşı okşayarak)* Çok tok değil mi? Marie bu gece geliyorsun değil mi?

CASSIE paspası sallayarak içeri girer.

CASSIE: Amma abarttın anne. Yerde birkaç damla su vardı. Bende balık adam kıyafetimi giyip oksijen tüpümü takmadan içeri giremeyeceğimi zannetmiştim.

NORA: Fayanslarımı iyice sildin mi?

CASSIE: Mutfak bu kadar kuruyken, makinenin üstünde duran sigaralarım nasıl bu kadar ıslandı?

NORA: Sigaraları makinenin üstüne koyan ben değildim canım.

CASSIE: Paketin hepsini hüplettikten sonra geri kalan iki sigarayı ıslatan da sen değildin, değil mi anne?

NORA: Hayır. Sağlığına zararlı.

CASSE: Yok ya. Senin sağlığına iyi geliyor herhalde. Tüm iç organlarını yenileyelim, bu senenin modası 'dumanlı ciğerler'.

NORA: Harcadığın para da işin cabası.

CASSIE: Bu konuda haklısın çok pahalı, neyse sen benimkilerden otlanıyorsun ya. Marie al şunları da ocağın yanına koy.

MARIE'ye ıslak sigaraları uzatır. MARIE ıslak sigaraları alır ve CASSIE ve NORA'ya kendi paketinden sigara ikram eder.

- NORA: Sağol Marie. (Cassie'ye) Ođlum Martin bana bir sigarayı fazla görmezdi.
- CASSIE: Ođlum Martin benimkilerden de otlanırdı da ondan.
- NORA: Seninkilerden otlanır mıydı? Sen kesik ele işemezsin.
- MARIE: Belki bu gece sizinle gelirim.
- CASSIE: Belkisi melkisi yok.
- NORA: Bizle gelemeyecek misin Marie?
- CASSIE: Tabi ki gelecek.
- MARIE: Çocuklara bakıcı bulup bulamayacağımı bilmiyorum.
- NORA: O kolay, Brendan ve küçük Micheal'ı bizim çocuklarla bırakırız. Ođlum Danny hepsine bakar.
- CASSIE: Sevgili kardeşim Danny bu gece "Elm Sokağında Kabus"u seyredecekti. En azından çocukların kaçıp kaçmadıklarını kontrol edecek kadar ayakta kalacaktır.
- MARIE: Bilmem ki.
- NORA: Seni anlıyorum canım, ama sonsuza dek yas tutamazsın.
- CASSIE: Yas tutan kim?
- NORA: Cassie yapma.
- CASSIE: Micheal öleli üç buçuk sene oldu anne. Arada bir eğlenmesi fena olmazdı değil mi? Zaten hayattayken de pek eve gelmezdi ya Micheal.
- NORA: Cassie sözlerine dikkat et.

CASSIE: Geçen hafta çıktığımızda, bir buçuk şişe vodka yuvarlayıp, taksiye bindiğimizde şöföre nasıl vites değiştirileceğini göstermek için adamın kucağına oturmaya çalışan kimdi?

MARIE: *(Gülerek)* Uçuk şöförümüz sağ olsun, tüm yolu ikinci viteste geldik.

CASSIE: Bunları yapan Micheal Donnelly'nin küçük dudu muydu, yoksa ben hayal mı görüyordum?

NORA: Tanrım, ağzı bozuk ve taş kalpli bir çocuk doğurduğum için beni affet.

NORA çıkar.

CASSIE: Taştan da katı, beton kalpli adeta. Şu taksi Tom'unkiydi. Bozuktuk.

MARIE: Bozuk muydu? Neden bozuk olduğunu söylemedi?

CASSIE: Adamcağız açıklamaya çalıştı ama, sen "Ah bir zengin olsam"ın sözlerini hatırlamaya çalışırken seninle pek iletişim kuramadı. Bir de adamın kucağına oturup direksiyonla koltuk arasına sıkıştırdığın için pek nefes alamıyordu.

MARIE: Cassie! Bana engel olmalıydın.

CASSIE: Engel olunamayacak haldeydin Marie. Tom'da bu olaydan beri pek kendini toparlayamadı.

MARIE: Anlattıklarının tek kelimesini bile hatırlamıyorum.

CASSIE: Daha iyi ya. Neden bizle gelimiyorsun bu akşam?

MARIE: Annenle aranız kötü mü?

CASSIE: Annemle doğduğum günden beri aramız kötü. Hadi Marie nazlanma.

MARIE: Yapacak çok işim var.

CASSIE: *(Etrafına bakınır)* Bence herşey düzenli. İstersen sana ampüllerin tozuna almakta yardım edeyim?

MARIE: Biraz sessizliğe ihtiyacım var, kendime zaman ayırmam gerek.

CASSIE: Bu evde bu pek mümkün değil.

MARIE: Hayır değil. Ama bazen çocuklar uyuduğunda şöminenin başında oturuyorum, tek başıma.

CASSIE: Oturup ne yapıyorsun?

MARIE: Bekliyorum.

CASSIE: Neyi bekliyorsun?

MARIE: *(Tereddüt eder)* Cassie... Hayaletlere inanır mısın?

CASSIE bir kaç saniye yüzüne bakar, sonra duvardaki resime huzursuz bir bakış fırlatır

CASSIE: Geri mi geldi? Onu gördün mü?

MARIE: Hayır Micheal değil. Beyazlar içinde küçük bir kız çocuğu.

CASSIE: Kız çocuğu?

MARIE başını sallar.

CASSIE: Kim bu kız çocuğu?

MARIE: Ne bileyim.

CASSIE: Peki, kime benziyor?

MARIE: Micheal'a benziyor.

CASSIE: Nasıl...

MARIE: Bilirsin Micheal'la hep küçük bir kızımız olsun istemiştik.

CASSIE: Evet hatırladım.

MARIE: Bazen de... bana benziyor.

CASSIE: Ama... sen ölmedin ki.

MARIE: Şu evlenirken giydiğim, beyaz mini elbiseyi hatırlıyor musun?

CASSIE başını sallar

MARIE: Sonra Micheal beni buraya getirdi...daha evvel görmemiştim. Evlendiğim gün bile kayınvalidemin yanına taşınacağımızı düşünmüştüm...sonra beni buraya getirdi, bu küçükcük evi sevip sevmediğimi sordu..yolun başında durdum ve bakakaldım...

MARIE durur.

CASSIE: Evet?

MARIE: Benim o gün durduğum yerde duruyor. Bakıyor.

CASSIE: Marie yapma lütfen!

MARIE: *(Güler)* Sonunda üşüttüm değil mi Cassie?

CASSIE: Bence, evden çıkıp birkaç tek atmalısın, hatta bir kaç şişe bile olabilir.

MARIE: *(Yine güler)* Belki de haklısın.

Uzaktan bir patlama sesi gelir. İkiside bir anlığına dururlar. Paniklemiş bir halleri yoktur.

CASSIE: Ses hangi taraftan geldi?

MARIE: Önlerden bir yerden geldi galiba.

CASSIE: Uzaktan geldi galiba.

MARIE: Çocukların eve girme vakti geldi.

Ellerini silip çıkar. Sahne dışında seslendiğini duyarız.

MARIE: Mickey! Brendan! Yemek hazır.

CASSIE yavaşça ayağa kalkar MARIE'nin arkasından bakmaktadır. Bir anlık tereddüt eder, hızla hareket ederek Micheal'ın duvardaki resimine gider. Sütyeninden bir tomar para çıkarır, parayı resimin arkasına koyar. Resimi düzeltir, geri adım atar, sonra döner. Birden donakalır, camdan dışarı bakmaktadır.

NORA girer. Saçını havluya sarmıştır.

NORA: Anayol boyunca yanan otobüsler var.

CASSIE: *(İlgisizce)* Ne?

NORA carna bakar.

NORA: Ne oldu?

MARIE girer.

MARIE: İngilizler yollara dökülmüş. Perdeleri kapasana Nora.

NORA pencerelere doğru gider. MARIE sahne dışına, çocuklarına bağırmaktadır.

MARIE: Tamam yemeği odanızda yiyebilirsiniz ama etrafa cips dökmek yok, güzel yatak örtülerinize de dikkat edin.

NORA: *(Perdeleri çekerken yola bakar)* Olamaz! Koca postallarıyla çiçeklerimi eziyorlar!

MARIE: *(CASSIE'ye)* Brendan'a doğum gününde şu bilgisayar oyunlarından hediye ettiler. Çocukların ikisi de başından kalkmıyor. *(Tabaklara yemek koyar).*

NORA: Bir avuçluk bahçem var, etrafından dolaşsalar ölürler sanki.

MARIE: Oyunu buraya kurmuşlardı ama sese dayanamadım. Yerini değiştirdim. Soba söndüğünde ve soğuktan titrediğinde bile başından kaldıramıyorum. Küçük düğmelere eldivenli parmaklarla nasıl basıyor ki? Brenda'nın evinin her odasına ısıtıcı taktırdığını

biliyor muydun? "Brenda eğer hepsini yakarsan faturayı ödemek için evi satman gerekecek" dedim. Her taraf buhar içinde, oturma odası hamam gibi. Cassie iyi misin?

NORA: *(Döner)* Yoldaki tek çiçekli yer ve bulup mahfediyorlar... Cassie iyi misin?

CASSIE: İyiyim, neden olmayayım ki? Ne oluyor?

NORA: Anayol boyunca otobüsleri yakıyorlar.

MARIE elinde iki tabak yemekle çıkar.

CASSIE: Ne?

NORA: Bak işte şuradaki marketin önünde bir tane var, şu ilerden de yol boyunca alevler yükseliyor ve yanık kokusu geliyor.

CASSIE: Amaç ne?

NORA: Bir amaç olması gerekiyor mu?

CASSIE: Pekî, özel bir gün mü?

NORA: Yok canım, birşeyin yıldönümü falan değil. Sokaktaki kadınlara sordum, biz de nedenini bulamadık.

MARIE yine girer.

MARIE: Anayolda ateş ediyorlarmış.

CASSIE: Kim ateş ediyormuş?

NORA: Kimse bilmiyor. Ama yolun sonunda barikat kurmuşlar.

CASSIE: Şu ön tarafta birşeyler olduğunu duyar gibi olduk, değil mi Marie?

MARIE: Radyoyu açın. Biraz sonra haber saati.

Işık değişir.

DEIRDRE boşlukta konuşur.

DEIRDRE: Yağmur yağıyor. Gözyüzü gri.

Gözyüzünde bir helikopter var. Duyabiliyorum. Seyrediyor.

Mağazalara yağmur yağıyor. Dumanın üstüne, çocukların üstüne yağıyor. Camlardan içeri girecek, kapıları zorlayacak, dışarıda tutmaya imkan yok.

İslağım, üşüdüm. İçeri girmek istiyorum.

Ateşler yanıyor, gökyüzünü karartıyorlar. Gökyüzü yağmur dolu, helikopterin sesiyle dolu.

İçeri girmek istiyorum. Beni dışarıda tutamazsın.

MARIE: Evlendiğim gün bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyordu. 1974 senesinde ıslak, kapalı bir gündü ve yolda barikat olduğu için kiliseye gidemiyorduk. Kapının eşiğinde duruyordum, annem güzel beyaz elbisemi kirletmeden arabaya binmem için bağıırıyordu...ancak ben yağmurdan değil kendi göz yaşlarımdan ıslanmıştım, çünkü Micheal Donnelly hayatımda istediğim tek erkekti ve daha onyediy yaşındaydım. O benim istediğim tek erkekti ve beni istemesi bir mucizeydi...o zamandan beri mucizelere inanmaya çalıştım ve mucizeler ancak inanırsan gerçekleşir, bir avuç dolusu İngiliz ve bir barikat Micheal'ı kaybetmeme neden olacaktı sanki... bu kadar güzel gülümseyebilen ve sana kendini hem günahkar hemde mutlu hissetiren, yoldan geçerken kendini bakmaktan alıkoyamayacağıın o adam, kilisede bir saat neden

beklesin ki? Yürüyüşü, hem cüretkar hem mutlu ve elleri, çok sıcak ve yumuşak okşamak için yaratılmış eller, böyle bir adam ıslak gelinlik içinde küçük bir kıızı kilise kapısında iki saat neden beklesin?

Annem, İngilizlere küçük kızının en güzel gününü mahfettikleri için bağırarak babamı içeri çekmeye çalışıyordu. Sonra evin önünde büyük bir araba durdu, indiler, annem çiğlik atmak üzereydi. Birde bizi barikattan geçirmeyi teklif etmezler mi..Düğün arabam İngilizlerle doluydu. Bize sigara ikram ediyorlardı, yaptıkları jesti düşünerek mutlu oluyorlardı. Onlara bakamadım bile. Yanımdaki adamın Micheal'ı bir sene önce hapse attıran muhbir olduğuna emindim ama bize çok iyi davrandılar. Düğünde aranan bir çok kaçak vardı. Evlenmeden önce saçlarım ağarmaya başlamıştı.

Sonra evlendim ve Micheal beni buraya getirdi ve yağmur durdu. Hatta güneş bile çıkmıştı ve ben baktım, yolun başında hala yarı ıslak beyaz elbisemle baktım. Herşeyi atlatmışım gibi geldi, havayı yenmişim, barikatları, İngilizleri alt etmişim ve artık kötü günler olmayacaktı...çünkü artık hep Micheal olacaktı.

Ne de olsa daha onyediyim yaşımdaydım.

Işık değişir.

NORA: "Şehrin batısında çatışmalar var" Ya.... bizde hiç fark etmemiştik.

Saç kurutma makineni alabilir miyim Marie?

MARIE: Tabi, şurada yatağımın baş ucunda duruyor.

NORA odaya doğru yönelir.

NORA: Galiba bu akşam hepimiz evdeyiz.

CASSIE: Nedenmiş o?

NORA: Bu gece yoldan taksi geçmez Cassie.

CASSIE: Sen, şu beş saat süren makyajını bitirmeden giderler anne

NORA: Umarım haklısındır. Yoksa Danny işten eve dönemez.

NORA çıkar.

MARIE: Brenda'da şehirden dönememiştir.

CASSIE: Tüm bunların amacı ne? Gerçekten bilmek istiyorum.

MARIE: Bilen biri vardır. Cassie sana biraz yemek koyayım.

CASSIE: Yok, yok sağol istemem.

MARIE: Dert değil, herşey hazır zaten.

CASSIE: Evde de yemek hazır, bir Danny'i bekliyoruz. Ben çıkmadan çocukları yedirmiştim zaten.

MARIE: Kendi başlarının çaresine bakabilecekler mi?

CASSIE: Eileen bizde, televizyonunu almışlar yine.

MARIE: Onun evine hiç gitmezlerdi.

CASSIE: Gitmişler, mahaleli herşeyi görmüş, videosunu da almışlar. Eileen "elaleme rezil olmak umrumda değil ama, seyrettiğim dizide kadının adamla yatıp yatmadığını göremedim, tam dizinin ortasında alıp götürdüler, buna yanıyorum" diyor. ...Sağol rejim yapıyorum.

MARIE: Ne rejimi! Neden?

CASSIE: Kilo vermek için.

MARIE: Ben de bunu sordum, neden kilo vereceksin?

CASSIE: Beni hiç bikiniyle gördün mü Marie?

MARIE: Görmedim, ayrıca annenin bahçe adını verdiği şu avuç için kadar yere yayılıp güneşlenmeyi düşünmüyorsan, ya da bizden sakladığın, seni İspanya'ya götürecek gizli bir hayranın yoksa, seni kimse bikiniyle görmeyecek.

CASSIE: Şu hayranla tanıştığımda hazır olmak istiyorum Marie, fiziksel olarak yani. Neyse bir kalori çizelgem var, bugün yarım bir greypfrut yiyebilirim.

MARIE: Yarım bir greypfrut mu? Bu ne biçim rejim?

CASSIE: Herşeyi tartıyorsun, ya bundan bir damla ya ondan. Cin-tonikte kaç kalori var biliyor musun? Günde binüçyüz kaloriyi aşmamam lazım. Bu gece içeceksem fazla yiyemem.

MARIE: Bence bu pek sağlıklı değil Cassie.

CASSIE: Neden sağlıklı olmasın, hafta içinde dengeliyorsun. Yarın tüm gün meyve suyu içip, yoğurt yiyeceğim.

MARIE: Bugün de on cin-tonik ve yarım greypfrut mu?

CASSIE: Altı cin-tonik, hesapladım..aslında greypfrutu yemesem de olur değil mi?

MARIE: Cassie bu cidden sağlıksız...

Sözlerini tamamlayamadan bir kaç el ateş edilir. Silah sesleri yakından gelmektedir. İkisi de bir anlığına donarlar.

MARIE: Bu tam arkamızdan geldi değil mi?

CASSIE başını sallar. MARIE perdeyi aralayıp dışarı bakar.

CASSIE: Önemli birşey olmalı

MARIE dikkatle sokağın sağına soluna bakınmaktadır.

CASSIE: Birşey gördün mü?

MARIE: (Hala dışarı bakıyordur ve "hayır" anlamında başını sallar) ...Neden şu televizyonda önerdikleri rejimi denemiyorsun? Brenda o rejimle altı kilo verdi.

CASSIE: Çabuk işleyecek birşey istiyorum. Bak gör Marie, ay sonuna kadar bambaşka biri olup çıkacağım.

MARIE: Kim olmayı düşünüyorsun?

Kapı aniden çok gürültülü bir şekilde vurulur. CASSIE ve MARIE korkudan donakalmış bir şekilde birbirlerine bakarlar.

CASSIE: Aman...

MARIE iç odalara doğru koşar ve içeri bağıırır.

MARIE: Mickey, Brendan, sakın odadan çıkmayın!

NORA: (Korkarak) Kapıda biri var Marie.

MARIE camdan kapının önünü görmeye çalışır.

MARIE: Kapının önüne görmüyorum ki.

CASSIE: Hiç aldıriş etme Marie.

MARIE: Tabii, önemli bir şey olsaydı şimdiye kapıyı omuzlayıp indirmişlerdi.

(Kapıya doğru bakarak tereddüt eder.)

CASSIE: Boş ver dedik ya.

MARIE: Belki arka bahçeden kaçmaya çalışan biridir.

CASSIE: Öyle olsa kapıyı çalmazdı, "pardon" diyerek içeri dalardı mutfaktan da çıkardı, arkasında da İngilizler olurdu.

MARIE kapıya doğru gitmeye başlar.

MARIE: Zinciri açmayacağım.

CASSIE: Marie!

MARIE: Siz burada kalın.

MARIE çıkar.

NORA: *(Haç çıkarır)* Tanrım sen bizi korusun, ateş ediyorlardı değil mi?

CASSIE başını sallar.

Kapıya bakarak beklerler.

DEIRDRE odaya girer. Onbeş yaşında görünmektedir ama daha genç veya daha yaşlı olabilir.

Üzerinde beyaz, kirli, nemli bir mini elbise vardır altında beyaz canı çıkmış çocuk pabuçları.

Bacaklarında çorap yoktur ve bacakları çizik içindedir, kollarında da çizikler vardır. Yüzünde ağır

bir makyaj vardır, gözlerinin etrafındaki makyaj akmıştır. Gözlerinin altında ağlamış da makyajı

akmış gibi duran siyah halkalar vardır. Odanın ortasında tedirgin bir halde durur. Arkasından

MARIE girer. Öteki üç kadın DEIRDRE'ye bakmaktadır.

DEIRDRE: Kuruyana kadar burada kalabilir miyim? Yoldan geçmeme izin vermiyorlar.

Bir an herkes durur ve sonra MARIE hareket eder.

MARIE: Ateşin yanına otursan iyi olacak.

DEIRDRE ateşin yanına oturur. Ötekiler de oturur kızı seyretmektedirler.

NORA: Yüzün tanıdık değil.

DEIRDRE konuşmaz. Ateşe bakmaktadır.

NORA: Nerelisin?

DEIRDRE sadece kafasını çevirir.

NORA: Nerelisin?

DERIDRE: *(Sessizce ve asık bir suratla)* Okulun arkasında oturuyoruz.

NORA: Ne dedin?

DEIRDRE: *(Daha yüksek sesle)* Okulun arkasında oturuyoruz.

NORA: Şu marketin yanındaki evlerde mi?

DEIRDRE başını sallar.

NORA: Tamam oraya bilirim. Ne oldu sana?

DEIRDRE omuz silker. Başını kaldırıncası CASSIE ile göz göze gelir. CASSIE hızla kafasını çevirir ve televizyona bakmaya başlar.

MARIE: Bir bardak çay ister misin canım?

DEIRDRE "evet" anlamında başını sallar.

MARIE çayı koymaya kalkar. NORA bir süre daha DEIRDRE'ye bakar, sonra CASSIE'ye döner.

NORA: Cassie, kardeşin galiba çaya yetişemeyecek.

CASSIE: *(Gözlerini televizyondan ayırmayarak)* Yetişemeyecek.

NORA: Umarım şehirden kalkıp gelmeye çalışmaz.

CASSIE: Komuşuyu arayıp ne yapacağını haber verir, merak etme.

NORA: Haklısın o iyi bir çocuk.

Tedirgin bir sessizlik vardır, herkes televizyon seyretmektedir. MARIE DEIRDRE'ye biraz çay ve bisküvi getirir. DEIRDRE hiç bir şey demeden alır, çayı iştahla içmeye başlar, bisküvilere dalar.

CASSIE ve MARIE kızın kafasının üstünden birbirlerine bakarlar.

MARIE: Şunun sesini açsana Nora.

NORA televizyona doğru gider.

CASSIE: Bu "Saklambaç" yarışması mı?

NORA: Seyreden sensin, bilmiyor musun ne seyrettiğini?

CASSIE: Şu kadının elbisesine bakın.

NORA: Nesi varmış?

CASSIE: Oradan bir püskül, buradan alı pullu bir parça, ne o öyle çingene bohçası gibi.

NORA: Ben sesini çok beğenirim.

CASSIE: Sesini bilemem, giyim zevki iğrenç.

Herkes susar. Herkes, DEIRDRE'de dahil olmak üzere, televizyona odaklanır.

MARIE: (DEIRDRE'ye döner) Seni daha önce buralarda görmedim mi?

DEIRDRE "hayır" anlamında başını sallar.

MARIE: (Kendinden emin) Sanki görmüşüm gibime geliyor.

CASSIE: (Laf sokarcasına) Bana da öyle geliyor Marie.

DEIRDRE: Hayır.

MARIE: Tam evin önündeydi galiba.

DEIRDRE: O ben değildim.

MARIE: Demek yağmura yakalandın.

Cevap yok.

MARIE: Bu havada paltosuz çıkılmaz, üşütürsün sonra.

DEIRDRE omuz silker.

MARIE: Annen seni merak etmeyecek mi?

DEIRDRE "hayır" anlamında başını sallar.

NORA: Yan kapı komşumuzda telefon var. İstersen git oradan anneni ara, tüm bu kargaşanın içinde seni merak edecektir.

DEIRDRE: Annem dışarı çıkmıştı.

NORA: *(Televizyon ilgisini çökmüştür)* Ah şuna bak, tam şarkı söyleyecek tipte bir erkek. Şarkı söylediklerinde güzel oluyor.

Bir sessizlik daha.

MARIE: Eğer akşama çıkacaksak yemek yesem iyi olacak. Sana birşeyler hazırlayayım mı Cassie?

CASSIE: Hayır dedik ya. İstemiyorum.

MARIE: Ya sen Nora?

NORA: *(Gözlerini ekrandan ayırmaz)* Hiç zahmet etme canım, Danny gelince kızartma yiyeceğiz...*(Televizyona bakarak)* Bak işte başlıyor, bak Cassie! *(Televizyondaki yarışmacıya eşlik ederek şarkı söylemeye başlar)* "Sen hayatımın güneşisin..." Cassie baksana ne tatlı!

CASSIE: Şarkı söylemelerinden nefret ediyorum. Utanç verici birşey.

MARIE kendine yemek koymuştur. Yemeğinin yarısını bir başka tabağa koyup DEIRDRE'ye verir.

DEIRDRE yine hiç bir şey söylemeden alır.

Yine bir el ateş edilir. Bu sefer ses daha uzaktan gelmektedir.

MARIE, CASSIE ve NORA birbirlerine bakarlardı. DEIRDRE gözlerini ekrandan ayırmaz.

MARIE: Şunun sesini açsana Nora.

NORA televizyona gider, DEIRDRE'ye doğru konuşur.

NORA: Dışarda neler olduğunu görebildin mi?

DEIRDRE "hayır" anlamında başını sallar

NORA: Hiç bir şey görmedin mi?

DEIRDRE: *(Ağız dolu, gözleri erkana odaklanmış)* Otobüsler yanıyor, İngilizler koşuşturuyor.

NORA: *(Ötekilere dönerek)* Acaba neler oluyor?

CASSIE "bilmiyorum" anlamında başını sallar. MARIE saatine bakar.

NORA: Bir sonraki haber saat kaçta Marie?

MARIE: Atlı buçukta.

NORA: *(Televizyona geri dönerek)* Ah bak! Baksanıza!

MARIE: Neye?

NORA: Karayiplerde bir hafta sonu kazandılar! Cassie baksana!

CASSIE: Kör değilim anne.

NORA: Ay ne güzel değil mi? Kadın da mutluluktan uçacak gibi zaten.

CASSIE: Belki şansı döner de, Karayiplerde şu yanındaki şarkı söyleyen cüceden başkasını bulur.

NORA: Çok tatlı adam. Sence Marie?

MARIE: *(Dinlememektedir)* Hıı?

CASSIE DEIRDRE'ye döner.

CASSIE: Okulla burasının arası epeyi yol.

DEIRDRE cevap vermez.

CASSIE: Burada oturan arkadaşların mı var?

Hala cevap yok

Belki de arkadaşlarına geldiğinde falan görmüşüzdür seni.

DEIRDRE: *(Marie'ye)* Bir bardak çay daha alabilir miyim lütfen?

MARIE: *(Şaşırarak)* Evet, tabi ki alabilirsin.

CASSIE: Yoldaki en işlek çayhane senin ev zaten.

MARIE CASSIE'ye bir bakış fırlatır.

NORA: Giyecek daha kalın birşeyin yok muydu canım? Yarına üşüteceksin.

DEIRDRE: *(Sessizce)* Ben iyiyim.

NORA: Ne dedin?

DEIRDRE: Ben iyiyim.

NORA: Galiba sağır oluyorum Cassie.

CASSIE: Hiç zannetmiyorum anne. *(DEIRDRE'ye)* Sanki seni onbeş dakika önce yolun ortasında gördüm, hemen şurada.

MARIE: *(Şaşırarak)* Gördün mü?

CASSIE: Gördüğüme yemin edebilirim.

DEIRDRE: *(Geveleyerek)* Hayır.

CASSIE: Ne?

DEIRDRE: Gördüğün ben değildim.

CASSIE: Beyaz mini elbiseli başka bir kızdı o zaman.

NORA kızın arkasında CASSIE'ye işaret ederek ilgisini çekmeye çalışır. "Tiner" diye fısıldar.

CASSIE: Ne var anne?

NORA: *(Tedirgin)* Hiç şu üç kıza bakıyordum da..ah bak reklamlar..*(yine "tiner" diye fısıldar)*

DEIRDRE olanlardan habersiz ekana bakmaktadır.

CASSIE: Ne?

NORA: *(Yüksek sesle fısıldayarak)* Tiner!

DEIRDRE tepki göstermez. CASSIE alıcı gözle bakar.

CASSIE: Belki de, kimbilir belki.

MARIE DEIRDRE'ye bir bardak daha çay verir. CASSIE'le göz göze gelirler.

DEIRDRE: Ama ben seni gördüm.

NORA: Kimi canım?

DEIRDRE: *(CASSIE'ye bakar) Onu.*

CASSIE: Gördün mü? Nerede gördün?

DEIRDRE: Uzun süre önceydi, yıllar önce.

NORA: İnsanın aklına kazınan bir yüzü var.

CASSIE: *(DEIRDRE'ya) Neden söz ediyorsun?*

Cevap yok.

CASSIE: Hadi anlatsana nerede gördün beni?

DEIRDRE omuz silker.

CASSIE: Marie, bu gece dört bilinmezli denklem çözer gibiyiz. O zaman kim olduğumu biliyorsun? İsmimi biliyor musun?

Cevap yok.

CASSIE: Benim adım Cassie Ryan, bu da annem Nora ve bu da Marie Donnelly.

DEIRDRE başıyla selam verir.

CASSIE: Senin adın ne?

DEIRDRE: *(Sessizce) Deirdre.*

CASSIE: Ne?

DEIRDRE: Deirdre.

CASSIE: Deirdre ne?

Cevap yok.

DEIRDRE: *(Marie'ye) Tuvaletinizi kullanabilir miyim lütfen?*

MARIE: Tabi ki kullanabilirsin. Şuradan geçince soldaki ilk kapı.

DEIRDRE çıkar. NORA televizyonla ilgilenmektedir. CASSIE ve MARIE birbirlerine bakarlar.

CASSIE: *(Sessizce) Bu o kız çocuğu mu?*

MARIE: Evet o.

CASSIE: Bende gördüm onu.

MARIE: Gördün mü?

CASSIE: Yolun başında durup eve bakıyordu.

NORA: *(Gözlerini ekrandan çevirmeyerek)* Soyadı neymiş?

CASSIE: *(Daha yüksek sesle)* Söylemedi anne.

NORA: Deirdre..bu civarlarda oturan bir Deirdre McMahon vardı ama... onun şimdiye yirmibeş yaşında olması lazım...

CASSIE: Haber saati geldi mi?

MARIE: Ay haklısın, haberlere çevir.

CASSIE radyoya gider. Işık değişir.

DEIRDRE: Bir sustalıya ihtiyacım var. Kendime ait küçük bir sustalı. Bir silahtan sessiz. Elinde sessizce tutabilirsin. Belki bu hoşuma giderdi.

Çok şey görürüm. Bir seferinde, sokak lambasının yaydığı ışıktan uzakta bir adamın başka bir adamı tehdit ettiğini gördüm. Onu duvara yaslamıştı küçük bir sustalıyla karanlıkta tehdit ediyordu. Gördüğüm en ilginç şeydi, ufak ve ince, istediği zaman istediği yere doğrultabileceği küçük bir metal parmak gibiydi. "Gerçek bu mu? Bu gerçek mi" diyip duruyordu, ama öteki adam hiç cevap vermedi. Belki de soru sormuyor diye düşündüm, belki de sustalıdan söz ediyordu. O gerçektir. Ben bu fikri sevdim. Elinde tutabileceğin, istediğinde kullanabileceğin, bir parça katı gerçek.

Işık değişir.

NORA: Bu yalan değilse bende erkeğim.

CASSIE: Neler olduğunu bilmiyorlarsa, neden bilmiyoruz demiyorlar da garip garip şeyler uyduruyorlar.

MARIE: "Yaralılar bulunmaktadır" da ne demek, kaç tane, ne oldu, insanı merakta bırakıyorlar.

CASSIE: Galiba birini yakaladılar değil mi?

MARIE televizyonu açmaya gider.

NORA: Yarın için ziyaretçi belgelerin hazır mı?

MARIE: Belgeler hazır ama, yanlış günü başmışlar.

NORA: Merak etme dert olmaz. Bu aralar hapishanede çok iyi davranıyorlar.

MARIE: Ne değişiklik değil mi?

NORA: Şükretmeliyiz Marie. Yükümüz ağır, ikimizin de yükü ağır. Biri ölü diğeri hapiste iki erkek. Peşinden ağlanacak bir çok insan yitirdik.

CASSIE: Ben de kocamı götürdüklerinden beri zil takip oynuyorum.

NORA: Cassie!

CASSIE: Ne sandın. Herifi tutukladıklarında bana iyilik yaptılar.

MARIE: *(Gülerek)* Tanrı bilir sen ihbar etmişsindir.

NORA: Marie!

CASSIE: İhbar etmedim. İşe yaramaz piçin teki olabilir ama kimse hapiste yaşanılanları hak etmiyor, hiç kimse.

NORA: Joe'yu aldıkları geceyi hatırlıyor musun? Beni görmeliydin Marie.

- CASSIE: O gece kasırga gibi esti. Önüne gelene esti gürledi.
- NORA: Biliyorsun Marie küçük Cassie söz konusu olunca...
- CASSIE: Küçük? Ben küçük müyüm?
- NORA: ..Küçük Teresa'yı sezeryanla doğuralı bir hafta olmuştu, zavallı Cassie dikişlerini tutarak kapıma koştu, kapıyı açtım ve...
- CASSIE: O zamanlar kendi evimiz vardı, hani şu yolun başındaki...
- NORA: "Anne! Anne!" diye bağıyordu.
- CASSIE: Bir elimle de karnımı tutuyorum yoksa dikişler patlayacak.
- NORA: "Anne, anne Joe'yu alıyorlar". Birden kan beynime fırladı.
- CASSIE: Kaplan gibiydi vallahi.
- NORA: Yola koyuldum ve yolun başına geldiğimde zavallı adamcağızı evinden sürükleyip çıkarırlarken buldum, ayaklarında ayakkabı bile yoktu...
- CASSIE: ..Televizyonun başında bir elinde bira bir elinde pasta dinleniyordu...
- NORA: Böyle birşeyi beklemiyordu. Nereden bilebilirdi ki?
- CASSIE: ..Ötekiler evin altını üstüne getiriyorlardı ve evin içinde dolanıp duruyorlardı bebek ağlıyordu, küçük çocuğum da "Baba, baba" diye bağıyordu...
- NORA: ..Bu arada Joe elindeki pastayı bırakmıyor, adamı çekiştiriyorlar. Ben iriyarı polis memurunun yanına gittim ve ...
- CASSIE: En iriyarısını seçti.
- NORA: "Suçu ne? Tutuklama emriniz var mı? " dedim.

- CASSIE: Adam annemden bir kafa uzun, sanki dağdan dağın eteğindeki böceğe bakıyormuş gibi bakıyor.
- NORA: "Sen de kimsin?" diye sordu. Bende "Ben bu oğlanın kayınvalidesiyim, onu götürmeden önce cesedimi çiğnemeniz gerekecek" dedim.
- CASSIE: Lafa bak Marie.
- NORA: "Bana bakın bayan çekilin yoldan yoksa kötü olacak" dedi.
- CASSIE: Pek o kadar nazik konuşmadı, bu arada sülalemizdeki kadınların namusu ile ilgili bir kaç küfür savurdu..
- NORA: Cassie küfürlü konuşmak hoş bir şey değil! "Çekil yolumdan yoksa kötü olur" dedi. Herif büyük bir piç kurusu Marie. "Annen yaşında kadına el mi kaldıracaksın?" Kaldıracak mısın?" dedim *(Gülmeye başlar)*.
- MARIE: Sonra?
- CASSIE: Şrak! Herif bir yumrukla annemi çalılıkların arasına uçurdu.
- NORA: *(Hala gülererek)* "Annen yaşında birine vurur musun?" Adam bana yumruğuyla cevap verdi.
- CASSIE: Neredeyse takma dişlerini yutacaktı.
- NORA: Yuttumda zaten.
- CASSIE: Ben de hangisine yetişeceğimi şaşırdım, Joe'ya mı yardım edeyim ayakları havada dikili çalılıklarda yatan anneme mi.
- NORA: *(Hala gülererek, gözlerini siler)* Ay o akşam, o akşam çok kötüydü. *(Ciddileşerek)* Martin'i götürdüklerinde diklenecek biri de yoktu. Eve

hiç dönmedi ki, yemeğini koymuştum bekledim, bekledim ve sonunda bir şeylerin döndüğünü anladım..sonra yine bekledim.

MARIE: Kardeşim Davey'de aynı şeyi yaşamıştık.

NORA: O daha çocuktuktu. Annen bu acıya dayanamadığı için gitti değil mi Marie?...Kaldıramadı kadıncağz.

Duraklama.

NORA: Danny eve sağ salim dönsün de.

CASSIE: Sana söylerim ya hep Marie, bizim evde sinirli olan annemdir. Bizi çocukken çok korkuturdu.

NORA: Babam sinirli bir adamdı.

CASSIE: Babam mı? Onun ağzı vardı dili yoktu. Yumurtadan nefret ederdi.

MARIE: Eh?

CASSIE: Her Cumartesi günü büyük sarı bir yumurta yemek zorunda kalırdı ve tek kelime etmezdi.

NORA: *(Sinirlenerek)* İçtiğinde sinirliydi.

CASSIE *(Sinirlenerek)* Çileden çırakıldığında öyleydi.

NORA: Sinirliydi işte.

CASSIE: Babam bir kere bile sesini yükseltmedi.

MARIE: Şu küçük kız banyoda ne yapıyor acaba, uzun zamandır içeride.

Herkes kapıya bakar. MARIE ayağa kalkıp dinler.

MARIE: Yıkıyor.

NORA: Hadi canım.

MARIE: Duyabiliyorum, yıkıyor.

- CASSIE: Bu ne rahatlık.
- MARIE: Sıcak suyu açayım bari, biraz sonra soğuk su ile yıkanmak zorunda kalacak.
- CASSIE: Marie!
- NORA: Yıkanması gerekiyordu zaten.
- CASSIE: *(Kalkar)* Ben gidip kapıya vuracağım.
- MARIE: Bırak çocuğu Cassie.
- CASSIE: Bırakayım mı?
- NORA: Çocuk yardıma muhtaç.
- CASSIE: Birşeye muhtaç ama..Evine alman bir garip zaten Marie.
- MARIE: Belki..neler olduğunu öğreniriz.
- CASSIE: Taş duvarla konuşuyor gibiyiz, pek bir ketum.
- MARIE: Hala yolda barikat var mı?
- CASSIE cama gider ve bakar.*
- CASSIE: Yolun başında grup halinde duruyorlar hala.
- MARIE: Bende yemle dışarı çıksam diyordum.
- NORA: Yem?
- MARIE: Kuşlar için.
- NORA: Ne kuşu, ne yemi?
- MARIE: Kuşları beslemeyi seviyorum.
- NORA: Bu şehirde bir kuşlar kalmıştı zaten yardıma muhtaç.
- MARIE: Kırıntıları atıyorum, kuşları beslemeyi seviyorum.

CASSIE: Hani Marie küçükken evlerini yakmışlardı ya, şu sosyal konutlarda yaşamak zorunda kaldılar.

MARIE: İşte o zaman başladım. Camdan kırıntıları atardım, kırıntılar düşmeden kuşlar kapacak mı diye merak ederdim. Hep kaptılar, tek bir kırıntı bile kaçırmıyorlardı.

CASSIE: *(Dalga geçerek)* Ne ilginç değil mi anne?

MARIE: Kuşları seviyorum.

DEIRDRE odaya girer. Saçında havlu vardır. Herkes dönüp hayretle ona bakar.

DEIRDRE: Saç kurutma makineniz var mı?

Duraklama

MARIE: Yatak odasında duruyor.

DEIRDRE çıkmak için arkasını döner.

CASSIE: *(Arkasından bağırarak)* Babanın eviymiş gibi davran olur mu?

NORA: Neredeyse çıplaktı!

CASSIE: Kör değiliz anne.

NORA: Bu küçük kız başı belası Marie.

CASSIE: Sana ne demiştim Marie.

MARIE: Havluyla sokağa atamam ya.

Duraklama. CASSIE yine camdan dışarı bakar.

CASSIE: Galiba gidiyorlar. Yine de tüm gece etrafta dolanıp duracaklar.

MARIE: Belki hala kulübe gidebiliriz.

NORA: Gelmeye karar verdin demek Marie. Çok güzel.

MARIE: Evde kalmam için bir neden yok değil mi?

CASSIE: *(Anlamlı bir ifadeyle)* Gitmeden şu kız evden çıkarabilirsen tabii.

- MARIE: *(Kapıya yönelerek)* Bakalım Brendan'ı ayaklandırabilecek miyim.
- CASSIE: Artık uyuyabiliyor mu?
- MARIE: Uykuya dalıyor ama gecenin bir vakti kalkıyor.
- CASSIE: *(NORA'ya)* Kabus görüyormuş.
- MARIE: Babasını gördüğünü sanıyor.
- NORA: Babası öldüğünde daha bebekti.
- MARIE: Okuldaki küçük oğlanlar onu taciz ediyorlarmış. Babanın kafasını uçurdular diyorlarmış.
- NORA: Bu ne zalimlik! Zalim bunlar!
- MARIE: Çocuk da kabus görüyor.
- NORA: Küçük çocuklar acımasız oluyor.
- CASSIE: Onu nasıl yatıştırdığını anlatsana Marie.
- MARIE: Onu kucaklayıp ateşin başına oturuyorum ve sallıyorum
...*(Ruyadaymış gibi)* Senin baban iyi bir adamdı ve cesur bir adamdı,
yapabileceğinin en iyisini yaptı ve o şimdi cennetten seni gözlüyor
ve sen iyi olduğunda o sana gülümsüyor ve bizi bir arada tutan da
bu, bana devam etme gücü veren de bu, çünkü biliyorum baban
bizi görebiliyor....

Duraklama.

- NORA: *(Duygulanmıştır)* Marie bu..bu çok güzel *(Yutkunur)* Cassie, gidip
Danny'nin kızartmasını hazırlayacağım.

NORA hızla çıkar. MARIE CASSIE'ye bakar.

MARIE: Biliyorum Cassie, ama o daha çocuk. Onun hayallere inanması lazım. (CASSIE cevap vermez) Biliyorum, biliyorum aziz değildi..ama onu özlüyorum.

CASSIE: Özlediğini biliyorum.

Duraklama.

(Aniden şiddetle) Marie, buradan kurtulmak istiyorum!

MARIE: Cassie!

CASSIE: Sonra görüşürüz, gidip çocuklarımin sevgili kardeşimin yemeğinin ne kadarını götürdüklerine bakayım.

CASSIE odadan çıkar.

Işık değişir.

CASSIE: Babam çok iyi bir adamdı. İnsanı incinecek narin bir yaratılmış gibi kucağına oturturdu. En azından bana öyle davranırdı. Bana güzel olduğumu söyleyen erkekler oldu ve bana akıllı olduğumu söyleyenler de oldu ve bana onları içki aleminden kurtarmak için, onları öpmek için gönderilen, gökten inme bir melek olduğumu söyleyenler oldu.

Yalan söyleyen domuzlar.

Babam bana dünyanın en iyi kızı olduğumu söylerdi. Onun çayını karıştıran en iyi kız, kucağında oturan en iyi kız, saçını tarayan en iyi kız, onun kendi için yapamadıklarını yapan en iyi kız benmişim. Babam bana özel olduğumu söylerdi.

Babam bana hiç yalan söylemedi.

O zaman herhalde ben ona yalan söyledim.

MARIE ortalığı toplamaktadır ve kuşlara vereceği kırıntıları hazırlamaktadır.

MARIE: Güvercinleri severim. Bir keresinde gökte uçan bir güvercin gördüm bulutların içinde uçtuğunda siyahtı sonra damların üstüne geldiğinde beyaz oldu. İsteddiği kadar uzağa uçabilirdi ama görebildiğim en uzak noktadan ileri uçmadı hiç.

O kuşu beklerdim, martı olmayıp da siyah olmayan bildiğim tek kuştı.

Aradıkları adam o değildi ama onu vurdular ve aradıkları adam haline getirdiler.

Onları, dördünü bir arada görmeye değirdi. Hepsi başınızı döndürecek kadar ilgi çekici erkekler. Micheal, kocam çok güçlü görünürdü. Odaya girdiğinde hissedilirdi. İnsanlar neden baktıklarını bilmeden dönüp bakarlardı. Davey kardeşim, o da dikkat çekiciydi ama baktığında bu küçük oğlan babasının takım elbisesini giyip çıkmış derdin. Ondokuzunda dokuz yaşındaki kadar genç duruyordu, şimdi gözleri yaşlandı. Gözleri, yaşlı birinin gözleri artık. Martin'in, Cassie'nin kardeşinin, yüzüne baktığında yanlış anlamaması için kaldırım değiştirmeye karar verirdin. Konuşurken tedirgin eden kaşları vardı. Kaşları sanki yüzüne indirilmiş iki yumruk gibiydi ve Joe, Cassie'nin kocası. Ona bakıp nedir bu

kadar komik olan diye düşünürdün, Joe hep gülerdi, eğlence nerede Joe orada.

Davey hapiste. Martin hapiste. Joe hapiste...ve Micheal öldü.

Aslında pek birlikte takılmazlardı bu dördü. Her onbeş günde bir Cumartesileri buraya gelir kart oynarlardı, üçü tüm paralarını kaybederlerdi, Joe eve cepleri parayla ve miğdesi birayla dolu dönerdi. Şarkı sözlerini hatırlayamayacak kadar sarhoş oluncaya kadar içerlerdi sonra ayılırlardı, yerlerdi içerlerdi sonra kendi şarkılarını yazacak kadar sarhoş olurlardı. Çok eğlenirlerdi. Ve Davey kendini erkek gibi hissederdi ve Martin gülümserdi ve Joe zorlasa melodiyi tutururdu ve Micheal bana sürekli sürekli beni sevdiğini söylerdi. O kadar çok söylerdi ki sonunda şarkı sözü olarak bestelerdi.

Bazen içkili olmadığına da bana beni sevdiğini söylerdi. Bunu bile yapardı.

MARIE toparlamayı bitirir, çıkar.

DEIRDRE boş odaya girer. Saçını toplamıştır ve makyaj yapmıştır. Beyaz, dar bir kot giymiştir ve parlak beyaz bir bluz giymiştir. Çok güzel görünmektedir. Yirmi bir yaşında görünmektedir. Bir süre durup kendini takdir eder sonra Micheal'ın resimine doğru yürür. Resimi inceler, sonra yavaşça ve rahat bir tavırla resimin arkasına el atar ve CASSIE'nin oraya sakladığı parayı alır.

DEIRDRE çıkar.

İKİNCİ SAHNE

Kulüp.

Bu boş bir salon veya yıkık dökük bir ambar olabilir ama yanar döner topraklar ve spot ışıklarla süslenmiştir. Sandalyeler ve masalar eski ve harapdır. Odanın arkasında iki kapı vardır. MARIE, NORA ve CASSIE dans pistine bakan bir masayı kapmışlardır. Masanın bir yanında servis masası gibi bir tabure vardır. Ortam kalabalıktır, fanların bile dağıtamadığı bir duman tabakası vardır. CASSIE'nin elbisesi dekolte olmakla birlikte aşırı dekolte değildir. Sessizlik olur. Kadınlar sandalyelerinin başında ayakta durmaktadırlar, mezar başındaymışçasına başları eğiktir. Kimse hareket etmez, fısıldayarak konuşurlar.

MARIE: Onu tanıımıyordum.

CASSIE: Bacağıma yine kramp girdi. Şimdi yığılıp kalacağım.

NORA: Bak şuradaki oğlanın teyzesi değil mi? Burada ne işi var, neden içki içiyor ki.

MARIE: Hiç çıkaramadım

CASSIE: Ayaklarım, ayakkabılar bir numara küçük ve sıcaktan ayaklarım şişti. Lütfen yığılıp kalmayayayım.

NORA: Annesinin görümcesinin kardeşi, bu aile sayılır. O kadıncağızı yalnız bırakmamalıydı.

MARIE: Genç miydi?

CASSIE: Daha çocuktuktu.

NORA: Bir dakika olmadı mı?

MARIE: Şimdi oldu galiba.

CASSIE: Oturabilir miyim artık?

Birden müzik sesi yükselir ve insanların konuşmaları ile karışır. Kadınlar sandalyelere ceketlerini ve çantalarını koyarak yerleri rezerve ederken müziği bastırmak için bağıarak konuşurlar.

MARIE: Oyun için biletimi aldın mı Cassie?

CASSIE: Hepimize on tane aldım.

NORA: On tane mi?

MARIE: Sokağa atacak parası vardı.

CASSIE: Size de çıkabilir.

MARIE: Sen bir cin-tonik, sende votka mı alacaksın Nora?

NORA: Bırak da ilk içkileri ben alayım.

CASSIE: Ben alırım.

MARIE: Hiç kalkmayın. Parayı hazırladım bile. *(Garsona bir beşlik banknot sallar)*

CASSIE: Ortaya para koyalım Marie, sen beşliği koy sonra iki misline çıkarırız.

MARIE: Garsonu yakalayamıyorum.

NORA: Şu genç çocuğu tanır mıydın?

CASSIE: Hani şu köpeği olan çocuk var ya o işte.

NORA: Eczanede çalışan mı?

CASSIE: Hayır kardeşi.

MARIE: Bu bir dakikalar ne kadar da uzun sürer.

NORA: Daha bugün o eczaneye gitmiştim.

MARIE: Ayakta dikiliyorsun, hep ne düşüneceğimi bilemem.

NORA: İlaçlarım hala gelmemişti.

MARIE: Oğlanı tanımazdım. Eğer tanımiyorsan bir dakika boyunca ne düşünürsün ki?

CASSIE: Eğer görseydin tanırdın. Daha ondokuz yaşındaydı, bıyıkları yeni terlemeye başlamış derler ya, o kadar küçüktü.

NORA: En küçük çocuktuktu. Annesinin evde kalan tek oğluydu.

MARIE: *(Titrer)* Yüzü gözümün önüne gelmiyor. Tabut görüp duruyorum.

NORA: Tek başına kaldı kadıncağız. Tek başına.

CASSIE: Marie acele et de içkileri al, tüm gün bir tek şey bile yemedim. Bu, eğlenceli gecelerin en eğlencelisi olacak. Anne bilirsin, buraya o kadar sık gelmemize rağmen en çok yalnız geldiğimizde eğlendim, yani yalnızca üçümüz olduğumuzda.

MARIE elindeki parayla garsonun ilgisini çekmeye çalışır.

Çıkar.

NORA: Hatırlar mısın. Micheal'a ne olduğunu saygı duruşuna kalktığımızda öğrenmiştik.

CASSIE: Marie evden çıkmamıştı, biz gelene kadar kimseye tek kelime etmemişti.

NORA: Çok saygı duyulan bir adamdı.

CASSIE: Marie öylece sobanın başında oturuyordu, ateş de saatler önce sönmüştü, bebek ağlıyordu..

NORA: Cenazede şarkı söylemişlerdi hatırladın mı?

CASSIE: Marie oturuyordu, yalnızca oturuyordu.

NORA: Hala anılıyor. Bazı adamlar unutulmaz.

CASSIE: Çok sevilen biriydi bu doğru.

NORA: Öyleydi.

MARIE ayrı tepsiler içinde iki bardakla döner.

NORA: Marie, Sean'un Micheal'dan para kopardığı o günü hatırlıyor musun?

MARIE: *(Gülümser)* Şu köpek hikayesi mi?

NORA hikayeyi CASSIE'ye anlatmak için döner. CASSIE ilgisizdir, belli ki hikayeyi daha önce duymuştur.

NORA: Babanın inanılmaz hikayeleri vardı.

MARIE: Baban "ben duvar tırmanabilen bir köpek gördüm" dedi. Micheal işi on poundda bıraksaydı iyi olacaktı.

NORA: Sean işini bilirdi.

MARIE: Daha dün gibi hatırlıyorum "Hadi Micheal" "Paranı almak istemem" demişti.

NORA: O yalnızca doldurmuştu.

MARIE: Bu olayı planlamak için harcadıkları çabayı biliyor musun? Koskoca adamlar misafir odamızda yayıldılar. Ellerinde biralar ve sandviçler, kağıtlar, kalemler ve cetveller, küçük duvar çizimleri, dobermanmış, kurt köpeğiymiş, her neyse "eğer terier cinsiyse Sean kesinlikle kaybedecek" naraları. Çok ciddiye almışlardı.

NORA: Birden ikiyüz poundluk bir ida oluverdi. Durum ciddileşmişti.

MARIE: Ciddi bir şekilde içiyorlardı. İçtiler içtiler sonra kulübün arkasında toplanıp küçük bir terier köpeğin üç metrelik duvardan atlayışını seyrettiler.

NORA: *(Kafasını sallayarak)* İkiyüz pound.

MARIE: Sandığından da kötüydü Nora. O size verdiğimiz araba, lastikleri hariç, en az beşyüz pound ederdi.

NORA: O kediyi nereden buldular ki?

MARIE: Kuyruğunu da kesmişler utanmadan.

NORA: Üzerine de benim moher kazağımı geçirmişler. O kazak da yok oldu gitti.

MARIE: Yok olması çok doğal. Kedi ve kazak daha kimse ayılamadan Paris'e varmıştır. Pek köpeğe benzer bir yanı da yoktu ya, içki şişesinin dibinden bakınca kediymiş köpekmiş ne fark eder gerçi. Micheal gerçeği öğrendiğinde yalnızca güldü. O adamın espiri anlayışı bizi nerdeyse mahfetti. Yalnızca güldü ve arabayı Sean'dan nasıl geri alacağını planlamaya başladı.

NORA: O zamana kadar satmıştık zaten.

MARIE: Bir sürü uçuk plan kurmuştu...*(Sessizleşerek)* hiçbirini gerçekleştiremedi ama.

NORA: *(Aynı ses tonuyla)* Ve arkasından üç ay geçmeden Sean da vefat etti.

Duraklama

CASSIE: Hadi bayanlar içecek miyiz, bakacak mıyız.

MARIE: Ne?

CASSIE: Ölülerin şerefine.

NORA: Cassie!

CASSIE: Birşeyin şerefine içmemiz lazım.

MARIE: *(Güler)* Hadi bakalım. *(İçkisini CASSIE'ninkiyle tokuşturur)*

CASSIE bardağını kaldırır.

CASSIE: Cesur kadınlara.

NORA: Kim bu hatunlar?

CASSIE: Bizler.

NORA: Burada cesur olan tek bir kadın var, o da uydu ile dünyaya naklen yayın yapıyor.

CASSIE: Bu ne demek şimdi?

NORA: Sence ne demek?

CASSIE: Bilsem sormazdım değil mi anne?

NORA: Kocan da hapiste.

CASSIE: Ne olmuş kocama

NORA: Sana ne oldu?

MARIE: Bak Tom'u ve öteki oğlanı görüyor musunuz, buraya bakıyorlar. Ne düşünüyorlar ki?

NORA: Bu gece herkesi eğlendiriyoruz Marie.

CASSIE: Anne, birşey söylemek istiyorsan söyle, laf sokup durma.

MARIE: *(Dans pistine bakarak)* Bak Jimmy numaraları okuyacak. Biletleriniz hazır mı kızlar.

CASSIE donuk bir ifadeyle kendisine bakan annesi ile bakışmaktadır.

- CASSIE: Hadi!
- MARIE: Biletleri çantana koymuştun Cassie.
- CASSIE: Biletler mi?
- MARIE: Hadi çıkar, numaraları okuyor.
- CASSIE: Tabi...dur...(Çantasını karıştırır)
- MARIE: Hadi birini okudu bile.
- NORA: Marie kaç dedi? Duyamadım kaç dedi?
- MARIE: Doksanaltı.
- NORA: Doksanaltı var mı Cassie?
- CASSIE: *(Biletleri görebilmek için yayar)* Hayır.
- MARIE: Ve..yetmişiki
- NORA: Yetmişiki var mı Cassie?
- CASSIE: Hayır.
- MARIE: Ay..bir dakika...tüh kartları düşürdü Nora!
- NORA: Zaten Jimmy Dooley süttten kesilmeden viski içerdi.
- MARIE: Yine başlıyoruz...yüzüç
- CASSIE: *(Kartı kaldırarak)* Yüzüç, Marie bu senin biletin.
- MARIE: Ne?
- CASSIE: Yüzüç. Bak işte.
- MARIE: ...O benim değil ki.
- CASSIE: Tabi ki senin. İlk on bileti sana almıştım.
- MARIE: Nora lütfen sen al!
- CASSIE: Nazlanma Marie!

MARIE: Herkesin önünde dikilmekten nefret ediyorum. *(Dans pistine doğru yürür, arkasına bakar)* Bana fiyatları söyleyin emmi?

CASSIE: Tamam! Hadi git!

MARIE dans pistinin köşesinde bir yükseltinin üstünde durmaktadır, tedirgin bir şekilde gülümsemektedir. CASSIE ve NORA içkilerini içerler ve birbirlerine bakarlara.

NORA: Bak titriyor. Bu kıza sahip çıkmamız gerekecek Cassie.

CASSIE: Sütyenim yok diye mi kızdın?

NORA: *(Şaşkın)* Sütyen takmadın mı?

CASSIE: Sütyeni nereme sıkıştırıracaktım elbise zaten dar.

NORA: Cassie Ryan, tüm şehir halkının önünde çıplak göğüslerle mi oturuyorsun?

CASSIE: Sen farkına varmadın bile.

NORA: Elbisenin farkına vardım.

CASSIE: İyi.

NORA: Pek de iyi değil.

CASSIE: O ne? *(Bakar)* Bir matkap. Doksanbeş pound sen ne dersin?

NORA: Yok, bence elli dokuz pound doksan dokuz.

CASSIE: Haklı olabilirsin.

CASSIE onlara beklentiyle bakan MARIE'ye bağıırır.

CASSIE: Ellidokuz doksandokuz.

NORA parmaklarıyla beş ve üç dokuz işaret eder. MARIE başını sallar ve önündeki geniş kağıda yazmaya başlar.

CASSIE: Joe bu elbiseyi hep severdi.

NORA: Joe burada değil.

CASSIE: Joe yok diye bende kutuya girip, çöp torbasından imal edilmiş elbise giymeliyim öyle mi?

NORA: Biliyorsun dedikodular var.

CASSIE: Hayır bilmiyordum. Ne dedikodusu?

NORA: Aldı mı?

CASSIE MARIE'ye bakar. Fiyatını göstermiştir, şimdi kağıdı buruşturur.

CASSIE: Hayır...ne dedikodusu?

MARIE temiz bir kağıt parçası hazırlar.

NORA: Sıradaki parça ne? (Bakar)

CASSIE: Çay takımı. Ne dedikodusu anne?

NORA: Danny oğlanlardan duymuş.

CASSIE hiç birşey demez. İçkisini yudumlar.

NORA: Otuz pound civarındır. Sen ne dersin?

CASSIE hala konuşmaz. NORA dudaklarıyla "otuz" diye işaret eder MARIE'ye. MARIE başını sallar ve yazar.

NORA: Danny'de bana anlattı "Anne ben Cassie'nin bir haltlar çevirmediğini biliyorum, sende biliyorsun, ama insanların ağzı torba değil ki büzesin" dedi.

CASSIE: Danny'yi neden ilgilendiriyormuş bu?

NORA: Ablasını kolluyor o sadece.

CASSIE: Oğlanlara neymiş?

NORA: Onlarda Joe'u düşünüyorlar.

CASSIE: Joe'yu, yapmadığı ve zekası yetmeyeceği için zaten yapamayacağı bir işin sorumluluğunu üstlenip hapse atılmadan evvel neden düşünmediler.

NORA: Herkesin senin hakkında kötü konuşmasını istiyorsun değil mi?

CASSIE: Herkesin ne düşündüğü umrumda değil. *(Bakar)* Bilgisayar oyunu. Onsekiz doksanbeş.

NORA: Yirmi beş pound.

CASSIE: Onsekiz doksan beş. Dergide görmüştüm. *(Bağırır)* Onsekiz doksan beş. *(Kelimleri heceler).*

MARIE yazar.

NORA: Ailenin ismini lekeliyorsun Cassie.

CASSIE: Bunu tek yapan ben değilim.

NORA: Bu ne demek şimdi?

CASSIE: Sevgili kardeşim Martin'de pek uçkuruna sahip çıkamazdı.

NORA: Kardeşim iyi bir çocuktur. Bir annenin gurur duyacağı bir evlat...!

CASSIE: *(Sözünü keser)* Şu yan mahallede oturan kıza da aynı hikayeyi anlatsana.

MARIE bir kağıt daha buruşturur.

CASSIE: Gene kaçırdı!

NORA: O bebek Martin'in oğlu değil!

CASSIE: Tabii canım, şans eseri kırmızı saçlı ve Martin'in burnunu da çalmış bu arada. *(Bakar)* Ay, mutfak robotu çıktı, kazansa keşke.

NORA: Ben kızla yüzleştım. "Bana bak, gözlerime bak ve bu çocuğun torunum olduğunu söyle eğer bunu yapabilirsen sana her konuda destek olacağım" dedim.

CASSIE: Kırkbeş pound Marie! *(Heceler)* Kırkbeş pound!

NORA: "Paranızı istemiyorum Bayan Ryan" dedi, bir tek bunu dedi.

CASSIE: Biliyor musun onu yedirmeden bana yemek vermezdin.

NORA: O kız bir kenar mahalle dilberiydi.

MARIE elindeki kağıdı kaldırır.

CASSIE: Seksen dokuz doksan dokuz yazmış. Ay Marie!

NORA: Ne yemeği?

CASSIE: Martin'e servis yapmam gereken zamanların dışında hep ilk önce onun önüne yemek koydun. O yemeğe başlamadan yemeğimi vermedin hiç. Bir kere bile vermedin.

NORA: Ne saçmalıyorsun Cassie?

MARIE: Aldım!

MARIE heyecanla el sallar.

CASSIE: Anne bak, mutfak robotunu kazandı.

MARIE kollarını kaldırıp zafer işareti yapar. DEIRDRE elinde ödülü ile girince bakakalır. Yer yer alkış sesleri duyulur. DEIRDRE bir manken gibi sırtarak paketi verir.

MARIE: Teşekkür ederim.

DEIRDRE alkışlayanlara dönüp gülümser.

MARIE, CASSIE'nin ve NORA'nın kendisini bekledikleri pistin kenarına gider.

CASSIE: Şu senin beyaz bluzun değil miydi Marie?

MARIE: Benziyordu. Küpeler de benim galiba.

NORA: Kızın üstündekine benzeyen bir de beyaz pantolonun yok muydu Marie?

MARIE: Vardı. Ne benzemesi, aynısı vardı.

NORA: Bu kız başa bela.

CASSIE: *(Kıza doğru giderek)* Bakalım ne tür bir bela.

MARIE: Cassie bekle *(CASSIE'nin kolunu tutar)* Bir yere gittiği yok kızın.

CASSIE: Marie lütfen kendini savunur musun? Salak mısın sen. Bu kız seni aptal durumuna düşürüyor.

MARIE: Zamanı geldiğinde ben onunla yüzleşeceğim, ama bütün şehrin önünde yüzleşmeye gerek yok Cassie.

CASSIE tereddüt eder.

NORA: Dilim damağıma yapıştı. Birer içki daha alsak...

MARIE: Bu iyi fikir Nora. Ne içiyorsunuz?

NORA: Hayır, toplu paramızı kullanalım, önceki gibi yapalım.

CASSIE: Ben alırım.

MARIE: Hayır ben alırım Cassie.

CASSIE: Ben alırım dedim.

MARIE ve NORA otururlar.

Işık değişir.

CASSIE: Annem bana çocuklarımı nasıl büyüteceğimi öğretti. Onları nasıl seveceğimi, nasıl şımartacağımı. Küçük kızları, ev işlerini yaptırarak, onları eleştirerek şımart. Eteklerinin boyuna, dudaklarının rengine, nasıl oturduklarına, nasıl yaslandıklarına

karış, babalarını nasıl üzdüklerini anlat. Nasıl konuştuklarını, nasıl cevap verdiklerini ve böyle devam ederlerse kötü şeylerin olacağını anlat onlara. Ondört yaşına geldiklerinde cesurlar ve kötüler ve artık yıkılmış durumdalar, ama sen onları kendini sevdiğin kadar seviyorsun...o yüzden onları bu kadar incitiyorsun.

Oğlanları şımart, onlara çok gürültücü olduklarını ve büyük ve cesur olduklarını, çizmelerinde çamur olduğunu anlat ("Cassie şu çamuru temizle") Oğlanlara babalarına bulaşmamalarını söyle, eğer sarılmak istiyorlarsa annelerine gelsinler, onlara hep senin küçük adamların olacaklarını söyle, onlar senin için hep küçük cesur adamlar, onları babalarını sevdiğinden daha fazla seviyorsun, onları en çok seviyorsun...o yüzden bu kadar incitiyorsun.

Işık değişir. Konuşmaların fonunda dans müziği duyulur. CASSIE üzerinde duble içki dolu bir tepsi yüklenir ve masaya yaklaşır. NORA bir hikaye anlatmaktadır.

NORA: Şu bizim sokakta oturan kadın var ya, ağlaya sızlaya geldi, iki göz iki çeşme; kocasını götürmüşler, çocukları sokaklara dökülmüş, devlette telefonunu ve elektriğini kesip duruyormuş, kadıncağızın hayatı yollarda dert anlatarak geçiyormuş. "Ah Nora!" dedi "Nora ne yapacağımı bilemiyorum". Ben de hemen yapıştırdım. "Pencerelerini silmekle başlayabilirsin, sonra da perdelerini yıkasan da rengini bir görsek." "Ah Nora" dedi "hayatım bir cehenneme döndü". Bende, "bu cehennemi bir kat boyayla

düzeltebilirsin, sana benim evi boyadığım zamandan arta kalan bir kaç teneke boya verebilirim” dedim. Kılını bile kıpırdatmadı. Çocukları da bir yaramaz ki sorma, boyayı almışlar kadının çimenlerini boyamışlar, çiçeklerin üstüne boya döküp okalı bir küfür yazmışlar- IRA'yı şapıyım- hani bilirsiniz ya. Neyse pek okunmuyor ama, manolya rengi boya herşeyi kapadı. (İçkisini içer)

MARIE: (İerek) Teşekkürler Cassie. O manolya rengi boyayla yatak odanı çok güzel yapmıştın Nora.

NORA: İlk başlarda güzeldi.

CASSIE: Rutubetten tüm boya döküldü.

MARIE: Deme.

CASSIE: Duvar kağıdı da dökülüyor.

NORA: Neyse, oturma odamı güzelleştireceğim şimdi.

MARIE: Bana gösterdiğin kumaşla çok hoş olacak, gerçekten hoş olacak.

NORA: Ama bambu takımım yok artık. Bambu oturma grubumu hatırlıyor musun Marie?

MARIE: Çok güzeldi.

CASSIE: Dansa kalkacak mısın Marie?

MARIE: Daha kimse kalkmadı ki.

CASSIE: Ne var bunda.

NORA: Şu üç saksı çiçeğim vardı hatırlıyor musun, tam dergide gördüğümüz gibi yerleştirmiştim.

CASSIE: Anne kalk dans edelim.

NORA: Ben dans etmiyorum. Ne zannettin düğünde miyiz? Bilirsin Marie, o bambu takım kırılınca çok üzölmüşüm.

CASSIE: Şu adam hala bize bakıyor. Galiba seni gözüne kestirdi anne.

CASSIE oturduğu yerden müzik eşliğinde dans etmeye başlar.

NORA: Sallanıp durma Cassie. Şu bizim oğlan etrafından dolandı değil mi? İrlanda maratonunda yarışıyormuş gibi ön kapımdan içeri daldı ve "Özür dilerim Bayan" dedi, sesi de ne hoştu, canını kurtarmak için koşuyordu. Ama yine de bambu takımımın etrafından dolandı ve camdan atladı.

CASSIE müzik eşliğinde şarkı söylemeye başlar.

NORA: Peşinden İngilizler girdi. Onlar bambu takımın etrafından dolandılar mı? Hayır. Kalın tabanlı postallarıyla bambu takımımı ezip geçtiler, ağzımı açacak zaman bile bulamadım. Bir de bambular kırılınca ayaklarına takıldı, küfür edip ayaklarını kurtarmaya çalıştılar.

CASSIE: Marie biliyor bu hikayeyi anne. Olduktan yarım saat sonra anlatmıştın, hala her fırsatta anlatıp duruyorsun.

NORA: Cassie kes şu sallanmayı.

CASSIE: Şu bizi dikizleyen adama göz ziyafeti çekiyorum.

NORA: Durdurmaya çalıştım ama...

MARIE: Kaburgalarından yaraklanmıştın değil mi...

NORA: Ne bileyim en temiz yüzlüsünü seçmiştim Marie.

CASSIE güler.

NORA: Neyse ötekilerden büyüktü, biliyorsun hepsi hayvan ama bu yakışıklıydı.

CASSIE: Şarkı nasıl ama, değil mi Marie?

NORA: "Evimi yıkamayacaksınız" dedim, üstüme gelmeye devam etti, bende dedim ki..

CASSIE annesini taklit ederek, aynı anda konuşur.

BIRLIKTE: Bir kadına el kaldırmazsın değil mi?

MARIE: Seni epeyi bir benzettiymi.

NORA: Kaburgalarım bir ay sargılı kaldı. Ama bambu takımım gitti Marie. İki yüz pound ve daha bir hafta evvel almıştım. On ay boyunca, Sean eve içkili gelip de cebindeki paranın hesabını bilmediğinde arakladığım paraları biriktirmiştim.

CASSIE: Zavallı babacığım.

NORA: Kusmuğunu halıdan temizleyen sen değildin . Konuşması kolay.

CASSIE: Bende tek başıma dans ederim.

CASSIE yerinden kalkıp dans pistine ilerler. Dans etmeye başlar. MARIE ve NORA şaşkınlıkla ona bakarlar.

NORA: Ne yapıyor bu kız, delirdi iyice.

MARIE: Ne bileyim Nora.

NORA: Marie hadi sende kalk.

MARIE: Ne?

NORA: Onu tek başına bırakma, tüm komşular bakıyor, rezil olacağız.

CASSIE daha seksi hareketler yapmaya başlar.

NORA: Marie!

MARIE: *(Kalkarak)* Nora ben dans etmeyi sevmem bile.

MARIE piste çıkar ve gülümseyen CASSIE'nin yanına gelir. CASSIE onu alkışlar. MARIE tedirgin bir şekilde yerinde sallanarak dans eder.

CASSIE: Bu müthiş bir rejim Marie. Cinin tadını daha iyi çıkarıyorsun.

MARIE: Belki biraz daha az içmelisin Cassie.

CASSIE: Sarhoş olmam için beş şişe daha içmem lazım.

NORA geri gelmeleri için telaşla işaret etmektedir.

MARIE: Annen gidip oturmamızı istiyor.

CASSIE: Şarkı daha yeni başladı.

MARIE etrafına tedirgin bir şekilde bakar.

CASSIE: Ne, bizi mi seyrediyorlar?

MARIE: Seyrediyorlar.

CASSIE: Bırak seyretsinler.

MARIE: *(Zoraki gülererek)* Kasaptaki satılık et gibi hissediyorum kendimi Cassie.

CASSIE: Bırak aç kalsınlar. Bırak baksınlar ve istediklerini düşünsünler.

MARIE: Neyin var senin Cassie.

CASSIE: Ben kötü biriyim Marie, bilmiyor muydun?

MARIE: Bak bunu hiç bilmiyordum.

CASSIE: Hani şu yan mahalledeki küçük kız vardı ya. Hani şu Martin'in becermek için ölüp bittiği kız. O iyi bir kızdı bir zamanlar. Şimdi kötü. İnanmıyorsan anneme sor.

MARIE: Annenle mi tartıştınız?

CASSIE: Bir seneye kalmaz çıkıyor.

MARIE: Martin'mi?

CASSIE: Joe.

MARIE: Biliyorum. Herşey yoluna girecek Cassie.

Dans etmeyi keserler birbirlerine bakarlardı.

Herşey yoluna girecek Cassie.

CASSIE: Marie kokusuna dayanamıyorum. Yağ, ihanet, bira, pislik kokuyor. Sürekli göz kırıp bir şeyler çevireceğini söylüyor, kalın şişman parmaklarıyla sanki bir et parçasıymışım gibi bana dokunuyor...Onu istemiyorum, ne evimde ne yatağında istemiyorum Marie.

MARIE: Başa çıkacaksın.

CASSIE: Ben kötüyüm hepsi bu. Kötüyüm.

MARIE: Yapma. Kendini böyle aşağılama.

CASSIE: Az kaldı, delireceğim.

MARIE: Delirmene izin vermeyeceğim. Delirmene fırsat tanımayacağım Cassie. Ben hep yanında olacağım. Çıldırmana izin vermem. Bir dene de bak bakalım neler oluyor.

CASSIE yavaşça gülümser. MARIE eliyle kolunu okşar.

MARIE: Hadi gel oturalım artık.

Arka kapılar açılır, içeriye beyaz bir ışık kaplar.

Kahretsin baskın var.

Tüm kadınlar donar, ellerini üstleri aranıyormuş gibi kaldırırlar.

Aynı keskin ışık üstlerindedir.

DEIRDRE: Eline tuğla al, elinde sert bir tuğla, deriye vur ve açılıp kanayacaktır, kemiğe vur kırılacaktır, kırılma sesini duyabilirsin kopma sesini duyabilirsin.

MARIE: Ne diye ismimi soruyorsunuz ki. İsmimi zaten biliyorsunuz.

DEIRDRE: Gazı kokla, ciğerlerin gaz kokusuyla dolsun. Dışarı üfle ve ateş soluyorsun gibi olur. Ateři bir şişenin içinde at ve bir anda her yeri su gibi kaplayacaktır.

MARIE: Herkes nerede oturduđumu bilir.

DEIRDRE: Bir araba bul, hızlı bir araba, tekerlekleri tutuşana kadar sür, bırak arabayı yansın, tütün, patlasın.

MARIE: Herkes beni tanır, tanımazlar mı? Ne bilmek istiyorsun ki? Ne istiyorsunuz benden?

DEIRDRE: Tüm şehir hapisane gibi, duvarları yıkın çünkü hepimiz hapisehanedeyiz.

Işık değişir.

CASSIE masaya koşar.

CASSIE: Anne iyi misin?

NORA: İyiyim. Bir içki daha alsam mı diye düşünüyordum.

CASSIE: Yine biriyle dalařacaksın diye korktum.

NORA: Düşündüm ama..üstümü aradılar Cassie.

CASSIE: Gördüm. Karının çenesine bir tane akacak diye düşündüm.

NORA: Elleri de pek soğuktu.

CASSIE: Hey, ikim nerede?

NORA: Şurada duran iri yarı herife verdim.

CASSIE: Ne? Neden yaptın bunu?

NORA: Şu masaya eğilmiş Bobby'nin yüzüne tükürüp bağıriyordu, bir de yere baktım ki çoraplarını görebiliyorum.

MARIE: Nerede?

NORA: Ayaklarındaki çoraplar çizmelerinin kenarından görünüyordu. Uçuk mavi renkli çorapları var, topuğunu görebiliyorsun. Senin içkin masanın kenarında duruyordu Cassie. Eh bu kadar denk gelir dedim. *(Boş bardakla gösterir)* Şöyle itiverdim. *(Bardak düşer)* Huniyle tuturmaya çalışsam anca bu kadar olurdu. Herif küplere bindi. Ben yüzüne baktım hiç bir şey demedim.

CASSIE gülmeye başlar.

CASSIE: Sende az değilsin anne. Çarpışan askerlerden bir farkın yok.

MARIE: Hepsinin çoraplarını ıslatalım!

NORA: Sana bir içki daha alayım Cassie.

NORA garsona el sallar.

CASSIE: Bu gece geleceklerini tahmin etmeliydik.

MARIE: Göz altındaki bir kaç adam kaçmış.

CASSIE: Ciddi misin?

MARIE: Barda öyle dediler. Üç kişi mi ne kaçmış.

CASSIE: Yandık, tüm gece boyunca yollara barikat kurulacak şimdi.

NORA: *(Garsonu çağırarak)* İçki alabilir miyiz ?

DEIRDRE elindeki tepsiyle masalarına yaklaşır. Kadınlar DEIRDRE'ye bakarlar.

DEIRDRE: Ne alıyorsunuz?

Duraklama

MARIE: Kot zaten dar geliyordu sende kalabilir, o bluzu da hiç bir zaman çok sevemedim o yüzden o da kalabilir ama küpeleri kocam hediye etmişti, geri ver.

DEIRDRE bir kaç saniye küpeleri elledikten sonra kulağından çıkarır ve geri verir.

MARIE: Teşekkür ederim. Bir sek vodka, bir cin-tonik, bir de karadutlu kokteyl alacağız.

DEIRDRE "anladım" anlamında başını sallar ve arkasını dönüp gider.

CASSIE: Marie sana inanamıyorum!

MARIE: Ne oldu ki?

CASSIE: Demek hayır kurumu açtın. Kiyafet ihtiyaçlarımızı nereden gidereceğimizi öğrendik artık.

MARIE: Ne yapsaydım? Soyunmasını mı isteseydim?

CASSIE: En azından nedenini sorabilirdin.

MARIE: Ne olacak yeni elbiseye ihtiyacı vardı herhalde.

CASSIE: Kızdaki şansa bak, Rahibe Teresa yardım eli uzattı.

NORA: Bir kaç laf sokmalıydın Marie.

MARIE yalnızca "boşuna uğraşmayın" anlamında başını sallar.

CASSIE: Ne yani bu kadar ucuz mu atlatacak?

MARIE: Ne bileyim değişik birşey var şu kızda.

NORA ve CASSIE birbirlerine bakarlar.

NORA: Ne demek bu şimdi?

MARIE: Ne bileyim. Ne düşündüğümü bilmiyorum ama bir garip işte.

CASSIE: O hayalet değil Marie.

NORA: O küçük bir hırsız.

MARIE: Ne bileyim sanki birşey arıyormuş gibime geldi.

CASSIE: Arayan belasını bulur.

MARIE "anlamıyorsunuz" anlamında yine başını sallar.

NORA: Bilmiyorum Marie. (Sigara yakar) Cassie haklı, seni salak durumuna düşürüyor. Ah şuna baksanıza.

NORA eli titreyerek onlara birşey gösterir.

CASSIE: Bu o grup.

NORA: Şu karşı taraf....

CASSIE: Kafana takma anne.

NORA: Elini uzatta bakalım.

CASSIE elini uzatır, eli titremektedir. İkiside gülerler.

CASSIE: Hayat tarzımızı değiştirmeliyiz anne. Film yıldızlarında da aynı problem varmış, çok fazla heyecan insanı yaşlandırır.

NORA: Ben ve Elizabeth Taylor, ikimizi de heyecan yaktı.

CASSIE: Kadın dergilerine makaleler yazarsın "Dur baskın var! En düzgün manikürlü kadın aranıyor!"

NORA: Bir de Marie'nin eline bakalım.

MARIE düşüncelere dalmıştır. CASSIE elini çeker. Eline bakarlar.

CASSIE: Taş gibi vallahi.

NORA: Vıcdanı temiz de ondan.

CASSIE: Ya öyle ya da şoka girdi. Hey, dünyadan Marie'ye.

MARIE: Hııı?

NORA: Duyuyor ama tepki yok.

MARIE: Ne o, el falıma mı bakıyorsun.

CASSIE: Eğer istersen bakarım.

DEIRDRE elinde içki tepsisiyle masalarına yaklaşmaktadır. CASSIE başını kaldırır ve bakar ve sonra dramatik bir şekilde MARIE'nin elinin üzerine eğilir.

CASSIE: Esmer bir yabancıyla karşılaşacaksın Marie, beyazlar giymiş ama kalbi simsiyah. Dikkat et yoksa sırtındaki elbiseyi bile alıp götürecektir, o yılanı kısıtıp da yüzleşene kadar sana rahat yok.

DEIRDRE: *(Doğru içkileri doğru kişilere vererek)* Votka...cin-tonik... kokteyl.

CASSIE: Söyle bakalım derdin ne Deirdre, tabii adın Deirdre'ye.

DEIRDRE: Öyle.

MARIE: Cassie..

CASSIE: Umarım daha başka şeyleri de gözüne kesitmemişsindir, mesela çantamı falan.

DEIRDRE uzun bir süre kadına bakar.

DEIRDRE: Bir arabadaydın. Mavi bir araba

CASSIE: Ne?

DEIRDRE: Seni orada görmüştüm.

CASSIE: Sen yalancı bir piç kurususun, hiç bir şey görmedin sen.

DEIRDRE: Yanında da bir adam vardır. Kim olduğunu...

CASSIE DEIRDRE tek kelime daha edemeden üstüne atlar.

CASSIE: Seni küçük orospu. Gel de derini yüzeyim.

CASSIE DEIRDRE'ye saldırır, NORA ve MARIE araya girmeye çalışırlar.

NORA: Cassie!

MARIE: Cassie bırak artık!

CASSIE: Öldün sen kızım, öldün!

DEIRDRE yüzünü ve kafasını korur ama kendini başka şekilde korumaya çalışmaz. NORA ve MARIE, CASSIE'yi geri çekmeyi başarırlar.

CASSIE: Ağzını yırtacağım senin! O zaman ne yalanlar uyduracaksın bakalım.

NORA: Marie sen Cassie'yi al dışarı çıkar, ben bir taksi bulmaya çalışayım.

MARIE: *(CASSIE'yi çıkarmaya çalışarak)* Hadi gel Cassie.

CASSIE: İşin bitti senin. Öldün!

MARIE sürükleyerek çıkarır. NORA doğrulan DEIRDRE'yi seyreder.

NORA: Annen senden utanıyordur. *(Seslenir)* Tom taksi lazım bize.

DEIRDRE çıkar.

Işık değişir. NORA bir dakika daha ayakta kalır.

NORA: Bir ağzımı açsam. Bende herkes gibi şiirler döktürürüm. Bir konuşursam dudağınız uçuklar. Yapabilirim ama niye yapayım ki? Ne işe yarar?...Gidip bir adamla 15 metre soluk şeftali rengi poliyester kumaş hakkında konuşmam lazım. İşte bunu yapacağım.

Işıklar söner.

ÜÇÜNCÜ SAHNE

Kulübün dışı. Boş alan. MARIE ve CASSIE yerde oturmaktadırlar, gökyüzünü seyretmektedirler.

MARIE: Abiye elbisem mahf oluyor Cassie.

CASSIE: Olmuyor.

MARIE: Oluyor. Nemi sırtımda hissedebiliyorum.

CASSIE: Elbisen mahf olmuyor.

MARIE: Kıçımın halini sen benden iyi biliyorsun ya.

CASSIE: Elbisen mahf olmuyor çünkü üstündeki sana geçen kış ödünç verdiğim benim elbisem.

MARIE: Doğru ya...herhalde geri istemezsin artık.

CASSIE: Şuna baksana (*Gökyüzüne bakar*)

MARIE: Bitmek üzere.

CASSIE: Ne olduğunu biliyor musun?

MARIE: Tabi ki biliyorum. Ay tutulması.

CASSIE: Bu dünyanın gölgesi. Dünyamızın gölgesi ayı yutuyor.

MARIE: Güneş nerede?

CASSIE: Avustralyada.

MARIE: O zaman orada ay tutulması yok mu?

CASSIE: Hayır orada güneş sefası var.

MARIE: O kadar küçük bir kızın üzerine niye atladın ki Cassie?

CASSIE: Belfast'a karanlık bir gece, onlarda güneşin altında keyif çatıyorlar.
Dünyada adalet yok.

MARIE: Sana ne dedi ki?

CASSIE: Ama onlar cilt kanseri olunca biz güleceğiz. Derimiz pörsümüş ve nemli olabilir ama yine de derimiz var.

MARIE: Cassie!

CASSIE: Ne dediğini duydun ya.

MARIE: Ne vardı bu kadar sinirlenecek.

CASSIE: O küçük orospu beni izlemiş.

MARIE: Biriyle mi görüşüyorsun Cassie?

CASSIE bir an cevap vermez, MARIE'ye bakar. Tereddüt eder, gözlerini yere çevirir.

CASSIE: Hayır.

MARIE: Yani demek istediğim, hayatında biri varsa seni suçlamızdım hem de hiç.

CASSIE: Kutsal evlilik bağlarına ne olacak? Hapiste benim hayalimi kurup çürüyen zavallı Joe'ya ne olacak?

MARIE: Doğru bir şey yaptığını söylemedim, ama sende hayatta çok haksızlığa uğradın. Daha beterini de yapabiliirdin.

CASSIE: Marie Donelly beni şaşırtıyorsun.

MARIE: Ben tutucu muyum sence? Mahallenin namus abidesi.

CASSE: Sen sarhoşsun.

MARIE: Değilim. Yani...eğer biri varsa, daha dikkatli olman gerekecek.

CASSIE: Eğer biri olsaydı anında hepiniz bilirdiniz. Burada ağızda bakla ıslanmaz. Bu, bir yılani kıbrıt kutusunda saklamaktan daha zor. Bir hafta içinde beni toplum önünde yargılayıp asarlardı bile.

MARIE: Dalga geçme Cassie.

CASSIE: Dalga geçen kim.

MARIE: Zaten Joe'nun seni aldatmasıyla nasıl başa çıktın bilemiyorum. Gerçekten. O olaylarda sabır küpü olan sendin.

CASSIE: Ben huzur buluyordum.

MARIE: Ben katlanamazdım, yalan söylemesine katlanamazdım, sana yalan söylüyordu. Micheal'a hep derdim "Eğer biriyle birlikte olacaksan bana söyle, çok canım acıyacaktır, ama gerçeği bilmek isterim. Bilmemeyi kaldıramam" Ama o hiç başkalarına gitmedi. İçim hep rahattı.

CASSIE: Haklısın.

MARIE: O benim en iyi arkadaşım gibiydi. En iyi arkadaşım sensin ama, bir erkek en iyi arkadaşın olabilirse o en iyi arkadaşımdı, birbirimize herşeyi analatabilirdik. En çok bunu özlüyorum. Birlikte gülmeyi. Paylaşmayı.

CASSIE: Marie...(Durur)

MARIE: Ne?

CASSIE: Buradan nefret ediyorum.

CASSIE ayağa kalkar ve ayağıyla yere vurur.

MARIE: Yakında bir hafta sonu kaçamağı yaparız yine. Üç kadın ve çocuklar. Hepimizin bir tatile ihtiyacı var.

CASSIE: Ben gidiyorum.

MARIE: Ne?

CASSIE birşey demez.

MARIE: Ne demek ben gidiyorum?

CASSIE: Her hapisehaneye ziyarete gittiğimde annem bana bir onluk veriyor. Erkeklerle, "zavallı Martın" ve "zavallı Joe'ya" meyve almam için. Annemin bir tek meyve yollamasına izin veriyorlar, onları ancak meyveyle şımartabiliyor. O da erkeklerle adını sanını duymadığın garip şekilli meyvelerden tut kavunlardan üzümlere kadar tüm meyveleri gönderiyor. Botanik bahçesi gibi kokan garip şekilli bir meyve bulup, satın alıp, anneme götürüyorum. Annem meyveyi en sevdiği oğluymuş gibi okşayıp kokluyor "...yemeğini yiyemese bile bu" ..Bende dört poundu cebe indiriyorum, annem kiwi fiyatında anlamıyor ki.

Artık ikiyüz pound biriktirdim. Ben gidiyorum Marie.

MARIE: Nereye gidiyorsun?

CASSIE: Acınacak bir haldeyim, değil mi? Otuzbeşine gelmiş eli hala annesinin cüzdanında. Hükümet yetkilileri ile görüşüp bir yeniden yerleştirme programına katılmayı düşündüm, hani seni cani kocandan uzaklaştırıyorlar ya, ama sonra da bir çöplükten diğerine gitmiş olacağım diye düşündüm.

MARIE: Tatile mi gitmek istiyorsun?

CASSIE: Ben buradan göç etmekten söz ediyorum.

MARIE: İki çocuk ve ikiyüz poundla nereye gideceksin ki?

CASSIE cevap vermez.

CASSIE: Binlerce pound gerekir değil mi? Kendine yeni bir ülke, yeni bir ev ve yeni bir hayat alacak kadar para. Binlerce pound *(Başını çaresizlikle sallar)* Ama ben gidiyorum.

MARIE: Cassie ciddi değilsin değil mi?

CASSIE *ona yalnızca bakar.*

MARIE: Annenin kalbine iner.

CASSIE: Çocukları ona bırakırım. Teresa benden çok ona düşkün. Brian'da aynen Martin gibi, anneannesinin dizinin dibinde ev işlerine yardım ederek mutlu oluyor.

MARIE: Ama çocuklarını bırakamazsın. Hayır..Çocuklarını bırakamazsın.

CASSIE: Neden olmasın Marie? Neden olmasın? Zaten cehennemde yanacak kadar günah işlemedim mi? Neden olmasın?

MARIE: Ama..bırakamazsın. Onları özleyerek, kuruyup gidersin.

CASSIE: Zaten isteklerim ve yapamadıklarım beni yedi bitirdi, tüketti. Onları bırakırsam daha ucuza kapatırım..sende yanlarında olacaksın.

MARIE: Ama..Cassie.

CASSIE: *(İç çeker)* Hayır. Çocukları bırakamayacağım.

MARIE: Zaten bırakmak istemezsin.

CASSIE: Üf Marie...(Yine iç çeker) Taksimiz geldi. Hadi gel gidip çocukları devralıp kendi yataklarına yatıralım.

Çıkarlar. DEIRDRE girer, omuzun üzerinden arkaya bakmaktadır. Elinde bir kaç çanta vardır, kadın çantası ve sırt çantası. Çantaları boşaltmaya başlar, değerli şeyleri ayıklayarak cebine atar, bir ruju eline sürerek rengine bakar, sonra sevmediği için fırlatır atar. Sırt çantasını karıştırır, bir kaç teneke bira çıkartır ve bir sustalı, çakı gibi açılan bir bıçak. Dikkatle inceler sonra açar. Sırıtır.

Çantaya geri döner. Bir parça kumaş çıkarır, onbeş metre açık şeffali poliyester. DEIRDRE kumaşa bakar sonra ayaklarını dibine serer. İlk önce boylu boyunca kumaşa bakar sonra kesmeye, parçalamaya başlar, yırtar atar. Nefessiz kalmıştır. Çok sık nefes alır, bir anda durur. Işıklar söner.

DÖRDÜNCÜ SAHNE

Marie'nin evi, aynı gece geç saatlerde. CASSIE bir sandalyeye yığılmıştır. NORA biraz daha derli toplu bir şekilde başka bir sandalyede oturmaktadır. Ellerinde içki bardakları vardır.

CASSIE: Yani anlayacağın nasıl yapacağımı bilemem.

NORA: Marie nerede?

CASSIE: Kuşları besliyor.

NORA: Ne? Gecenin bu saatinde mi?

CASSIE: Baykuşlar özel olarak ziyaretine geliyorlar.

NORA: İyi mi?

CASSIE: Hiç iyi oldu mu? Hayır. Kuşları beslemek için zamanında kalkıp kalkamayacağını kendine dert edindi. Tabi bu çok önemli, kuşları bekletmemek lazım.

MARIE girer, elinde boş bir tabak vardır.

NORA: Ne yapıyordun Marie?

MARIE: Şey...(Utanır) Kuşları besliyordum.

CASSIE: Yılan ısırma kalksa eliyle kış demez.

MARIE: Sandviç ister misiniz? *(Mutfığa gider)*

NORA: Eğer yapacaksan bir tane alayım, sağol Marie. Yatmaya gitsem iyi olacak. Saat kaç oldu?

MARIE: Dört civarı.

NORA: Ne akşamdı ama. Adam bana o kumaşı vereceğine söz vermişti, parası da hazırды.

CASSIE: Tükürseler yağmur yağdı diyecek, bir de ben durmuş cinayetten söz ediyorum.

MARIE: *(Sandviçi yapmayı keserek)* Ne?

NORA: Boş boş konuşuyor işte Marie. Aylardır misafir odamı nasıl düzeltereğimin hayalini kuruyorum. Aylardır.

CASSIE: Cam kırığı kullanmayı düşündüm, ama camı nasıl öğütürsün ki? Havluya sarsam, oklavayla vursam, ya da tekmeleşem, mermere vursam? Eğer parçalar olursa Joe bunların un topağı olduğuna inanmaz.

NORA: Neredeyse bizi cani olduğuna inandıracak değil mi Marie?

CASSIE: Sonra bıçaklarım diye düşündüm. Sebzeleri doğra, ekmeği dilimle, piç kocamın boğazını kes...ama bira içmekten ve tıkmaktan boynunda oluşan yağları delip de damarına ulaşacağım ne malum, kalbine batırsam, kalbi var mı acaba?

MARIE: Turşu da koyayım mı Cassie?

CASSIE: Hayır. Sonra aklıma en iyi fikir geldi. Sarhoş olana kadar bekleyeceğim, ölü gibi olacak, o kadar sarhoş ki yatağını ıslatıp annesini isteyecek. ...sonra bir süre bekledikten sonra...bir yastık alıp suratını kaparım ve üstüne otururum. Öldüremesem bile en azından horlamasını keserim.

MARIE: *(Elindeki sandviçi uzatarak)* Sandviçini al.

CASSIE: Joe bir de osururdu. Sağol.

NORA: Fazla laf etme, o herifle evlenmek için yalvardın.

CASSIE: Film artistleriyle de evlenmek için yalvarıyordum. Beynim daha gelişmemiştir.

NORA: Adamın kendi işi var, para da kazanıyor. Senin yerinde olmak isteyen çok insan var Cassie.

CASSIE: *(Ayakkabılarını çıkarır)* Lütfen buyursunlar, ayağımdaki pabuca kadar herşeyi alıp, yerime geçsinler.

NORA: Evliliği ne zannediyordun ki, koskocaman kızdın evlendiğinde. Artık senin görevin çocuklarını yetiştirip, kendin ve kocan için iyi bir yuva kurmak, işe koyulsan iyi olacak.

CASSIE: Yarından tezi yok elimde tuğlalarla yuva kurmaya başladım.

NORA: Joe, Cassie'ye hiç elini kaldırmadı Marie. Bir kere bile yapmadı.

CASSIE: Şükretmeliyim değil mi? Joe beni sürekli dövmediğin için teşekkür ederim.

NORA: En azından elinde olanın değerini bil. Başkalarının halini gördükten sonra en azından bazılarında daha şanslı olduğunun farkında olmalısın.

CASSIE: Ne demek bu şimdi?

MARIE: Meyveli kek isteyen var mı?

NORA: Bal gibi anladın.

MARIE: Ben biraz cips çıkartayım, içkilerinizle yersiniz.

CASSIE: Hayır anlamadım.

NORA: Her zaman anlamamazlıktan geldin zaten.

MARIE mutfağa doğru yönelmişken yarı yolda duraklar, tedirgin bir ifadeyle iki kadına bakmaktadır.

NORA: Kendi gözlerinle gördüğüne inanmamayı seçtin.

CASSIE cevap vermez.

NORA: Babana "karına çocuklarının önünde vurmuyacaksın değil mi?" derdim. Bana hiç cevap vermezdi yalnızca yumruklarını konuştururdu. Baban zaten fazla konuşkan değildi.

CASSIE: (Çok alçak sesle) Bu çok nadiren olurdu.

NORA: Her içtiğinde olurdu.

CASSIE: Onunla uğraşmamalıydın.

NORA: Haklısın aptallık bende, kendimi dövdürtmek için yumruklarının önüne atlamamalıydım.

CASSIE: Başında o kadar vırvır ederdin ki akşamları beni bile uyku tutmazdı. O aptal ince sesinli vır vır vır sürekli.

NORA: Cassie sabahları alt kata inerdi. Yüzüm gözüm yara bere içinde, yerde ağlarken görürüdü beni, bana "babamı yine üzdün değil mi?" diye sorardı. Sonra da gider kendine çay alırdı.

CASSIE: Seni hiç o kadar kötü dövmedi. Zaten bağırtılarıyla hepimizi sindirmiştin.

NORA: Daha sekiz yaşındaydı Marie, yüzünde tek gördüğüm ifade nefretti. Benden nefret ediyordu. Benden. Bu kızın kalbinin olması gereken yerde taş var.

CASSIE: Babam çok nazik bir adamdı. Eğer onu kendi haline bıraksaydın, o çok nazik bir adamdı.

NORA: Annesini korumak küçük Martin'e düşerdi. Benden beter ağlayarak yanıma sokulup "merak etme anne ben de bir gün büyüyeceğim ve ben de onu senin için döveceğim" derdi.

CASSIE: Ve istese babamı öldürecek kadar bile büyüdü. Hatta babamın ölümünden sevgili Martin'in sorumludur.

NORA: Bu çok çirkin bir yalan.

CASSIE: Kalbi vardı zaten! Kendini yıkayacak hali yoktu, sen de bir gün bile kılını kıpırdatıp yardım etmedin.

NORA: Küçük kızı sürekli saçını tarayıp, şarkılar söyleyip, okulu gitmektense etrafında dört döndüğünden, babana pek yanaşamadım.

CASSIE: Ellisinde yaşlı bir adam olup çıktı.

NORA: Hepsinin nedeni içki

CASSIE: Oğlunun adamı sırt üstü yere devirip, üstüne çıkıp, sen "bu evde barınamayacak kadar kocadın" demesinin pek alakası yok tabi.

NORA: Sean yemeğini suratıma fırlatmıştı.

CASSIE: Anne isabet bile etmedi, ıskaladı.

NORA: Eğer elinde olsaydı beni bir kaşık suda boğardı.

MARIE: Çocukları uyandıracaksınız.

NORA ve CASSIE susurlar. MARIE mutfğa gider, bir paket cips açar, bir çanağa koyar ve geri getirip ortaya koyar. İki kadın birbirlerine bakmaktadır.

CASSIE: Senden hiç nefret etmedim.

NORA elleriyle gözlerini ovalar ama duyduğuna dair bir belirti yoktur.

CASSIE: Herşeyin farklı olmasını istiyordum.

NORA: Bunun için farklı hayatların yaşandığı bir yere gitmen gerekecek
Cassie.

CASSIE: Bende bunu yapacağım zaten.

NORA: Yap, iyi olur.

CASSIE: Yapacağım. Gidiyorum zaten.

NORA: Bence dünyada her yer aynı.

CASSIE: Sana yazar anlatırım.

NORA: Marie bizimki biletini ayırtmış bile.

CASSIE: Anlat ona Marie.

MARIE: Anlatmak bana düşmez.

CASSIE: Anne ikiyüz poundum var ve ben gidiyorum.

NORA: Ya.

Bir kaç saniye kimse konuşmaz.

Kendine bir daire mi buldun?

CASSIE: Hayır. Belfast'dan ayrılıyorum.

NORA: Ne zaman?

CASSIE: İlk feribota binip gidiyorum.

NORA: Ne demeye çalışıyorsun Cassie?

CASSIE: Daha nasıl anlatayım ki bilmem!

Duraklama.

NORA: Peki nereye gideceksin?

CASSIE: Bilmiyorum bakacağım. Ama bir gemiyle gidip, bir sonraki gemiyle yenilmiş olarak dönenlerden olmayacağım. Gidiyorum anne.

NORA: Çocukların ne olacak?

CASSIE: Onların da buradan uzaklaşması iyi olur.

NORA: Onları köklerinden ayırıp peşinsıra sürükleyecek misin?

CASSIE: Hayır...ben...

NORA: İkiyüz poundla garip bir yerde yaşamaya götüreceksin?

CASSIE: Onları sonra yanıma alırım....*(Marie'nin bakışına dayanamaz)* Marie lütfen bana öyle bakma.

NORA: Yine hikayeler yazmaya başladın Cassie. İkiyüz poundu varmış.

CASSIE: Kanıt mı istiyorsun? Al sana.

CASSIE kalkar ve Micheal'ın resimine doğru gider.

MARIE: Cassie ne yapıyorsun?

CASSIE resimin arkasını kurcalar, sonra heyecanla resimin arkasını çevirir.

MARIE: Ne yapıyorsun Micheal'a.

CASSIE resmi duvardan çıkarıp arkasına bakar. Bir kaç saniye baktıktan sonra MARIE'ye döner.

CASSIE: Nerede?

MARIE: Ne?

CASSIE: Param nerede? Nereye koydun Marie?

MARIE: Ben senin parana dokunmadım Cassie.

CASSIE: Param olduğunu bilen tek kişi sendin.

MARIE: Ben Micheal'ın arkasına sakladığını nereden bileyim!

CASSIE: Şuraya sıkıştırmıştım, nasıl dikkatle toz alır bilirsin! (NORA'ya işaret eder).

MARIE: Parana elimi bile sürmedim Cassie.

CASSIE: Biri yürütmüş.

CASSIE Micheal'ın resimini kucaklayarak sandalyeye yığılır.

Paramı almışlar.

CASSIE başını eğer. Ağlamak üzeredir. NORA ve MARIE birbirlerine bakarlar. NORA kızının yanına gider.

NORA: Cassie?

CASSIE çaresizce başını sallar. NORA bir an tereddüt eder.

NORA: Ağlamıyorsun değil mi?

CASSIE yalnızca yüzüne bakar.

NORA: Yaşından utanmalısın, hem hikayeler uyduruyorsun hem de bunların yüzünden oturup makyajını akıtıyorsun. Hadi bakalım toparlan.

NORA CASSIE'nin omuzuna hızlıca dokunur. CASSIE elini iter.

NORA: Bir yere gitmiyorsun Cassie Ryan. Bu apaçık ortada.

CASSIE: (Sessizce) Param olsun olmasın gidiyorum.

NORA: Ama senin evin burası! Ailen burada.

CASSIE: Evet. Burada.

Birbirlerine bir kaç saniye daha bakarlar.

NORA: Benim ne hissettiğimin bir önemi yok değil mi?

CASSIE: Ne hissediyorsun anne? Benim için? Benim için hissedebiliyor musun?

NORA kızına arkasını döner. MARIE yaklaşmak için bir adım atar ama NORA MARIE ulaşmadan döner ve neşeli görünmeye çalışarak.

NORA: Evet...sandviç için sağol Marie, seni daha fazla rahatsız etmeyelim, senin de uykun gelmiştir.

CASSIE: *(Hala NORA'ya bakarak)* Bir içki daha verir misin Marie?

MARIE ikisine de bakarak tereddüt eder.

NORA: *(İkna etmeye çalışarak)* Cassie...

CASSIE: İyi geceler anne.

MARIE CASSIE'ye bakmamaya çalışır. NORA kendini toparlar.

NORA: Sabaha başka bir hikaye uyduracaksın. Sürekli birşeyler uydurup duruyorsun Cassie. Gerçekten uydurup duruyor Marie!

NORA içkisini kızgın bir ifadeyle kapar ve içer.

Başımda zaten yeterince bela var. Nelere katlandığımı biliyorsun.

Beni duyuyor musun?

CASSIE NORA'ya bakmaz.

NORA bir yudum daha içer.

Herif kumaşımı kaybetmiş Marie. Kaybetmiş. Tüm parayı biriktirmişt看, çantada keklikdi. Herif kayboldu diyor. Kayboldu. Aynı rengi bir daha bulamam. Aylardır, aylardır misafir odamı nasıl renklendireceğini hayal ettim. Ve herif kaybetmiş. Şimdi hiç bir zaman istediğim gibi olmayacak. Hiç bir zaman *(NORA'nın da gözlerine yaş dolmaktadır)* Sevimli, küçük odam. Çok güzel olabilirdi değil mi Marie?

MARIE: Sen halledersin Nora.

NORA: Ama bir daha öyle bir renk bulabilecek miyim acaba? Bulur muyum acaba? *(Bir cevap bekler)* Cassie? Sana soruyorum!

CASSIE kafasını kaldırıp ona bakar.

CASSIE: İyi geceler anne.

NORA bir kaç saniye kızına bakar, sonra kafasını onaylamaz bir ifadeyle sallar.

NORA: Neyse ben yarın şehire ineceğim. Şehire inip istediğim kumaşı alacağım. Uydurma bir adres vereceğim, bir de kredi alırsam koltuk döşemem tamamdır. Eğer benimle gelip seçmeme yardım etmezsen koltuklarda oturmazsın Cassie.

NORA çıkar.

MARIE cin şişesini CASSIE'nin önüne koyar. CASSIE kendine bir içki daha koyar.

MARIE: *(Sessizce)* Annenin kalbi kırılacak Cassie.

CASSIE: Annemin kalbi çelikten yapılmıştır. Sağlamlaştırmak için senelerini harcadı.

MARIE uzanır ve Micheal'ın resimini alır. Gidip dikkatli bir şekilde yerine asar.

CASSIE: Yarın o gece kulübündeki garsonlardan biri kel olacak, çünkü bulduğum anda saçını başını yolacağım.

MARIE: Kızın aldığına emin olmazsın. Bu ev, yol geçen hanı gibi.

CASSIE: Başka kim olabilir ki?

MARIE: Neyse...eğer kız hırsızlık yapıyorsa senden evvel kulüptekiler defterini dürerler.

MARIE bir adım geri atar ve resimi hayranlıkla seyreder.

CASSIE: Buraya nasıl katlanıyorsun Marie?

MARIE: Gidecek başka bir yerim yok ki.

- CASSIE: Nasıl oluyorda yüzün hep gülüyor?
- MARIE: Cildi gerginleştiren maske kullanıyorum.
- CASSIE: İçinde bir gram kötülük yok değil mi?
- MARIE: Abartma Cassie.
- CASSIE: Bak işte sen iyisin. ^{ama} ~~ve~~ ben, ben kötüyüm.
- MARIE: Kötü değil ama cesursun, cüretkarsın.
- CASSIE: İyi olmak zorunda? ~~zorunda?~~ ^{başımı?}
- MARIE: Özel ders aldım.
- CASSIE: Neden sürekli gülümsüyorsun, seni mutlu eden şey herneyse ben bunu anlayabilmiş değilim.
- MARIE: Şükretmem gereken çok şey var. Çocuklarım, bir iş, küçücük sevimli bir yuva ve geçinecek kadar da para.
- CASSIE: Sürekli boy attıkları için yeni elbiseler alman gereken üç çocuğun, düşük ücretli, zarfların üstündeki pulları yalamaktan başka bir şey yapmadığın yarı zamanlı bir işin ve masanın üstünde üç ödenmemiş faturan var.
- MARIE: Cumartesileri senle çıkmayı bu nedenle seviyorum, gerçekten insana moral veriyorsun, herşey günlük güneşlikmiş gibi gelmeye başlıyor.
- CASSIE: Sürekli o çaydanlıkta çay yapıp, insanları ağırlayıp duruyorsun, nasıl oluyorda birinin kafasından aşağı kaynar su boşaltmaktan kendini alıkoyuyorsun?
- MARIE: Ben biraz.... galiba... salağım.

CASSIE: Bence de öylesin.

MARIE: Ama Joe'la evlenen ben değilim.

CASSIE: Haklısın O salak sen değilsin. Joe'la evlenen salak benim.

MARIE: Bak Cassie, benim Micheal'la yaşadığım o kısa ama güzel anları insanlar bir hayat boyu yaşayamıyorlar.

CASSIE: Bu da sana devam etme gücü veriyor.

MARIE: İçimi ısıtan bir duygu bu.

CASSIE: *(Micheal'ın resimine doğru kollarını uzatarak şarkı söyler)* Anılar... anılar...
beni bu akşam ısıtılar.

MARIE: Hadi Cassie.

CASSIE: Bu işe yaramaz Marie. Ben de kendimi bu şekilde ısıtmaya çalıştım. Yumuşak elleri ve sıcak teni olan bir erkek bulup beni kucaklamasını istedim, yağmurdan korumasını, sonunda yine de ıslanıyorsun.

MARIE: Cassie böyle konuşma. Hepsi dilinde biliyorsun. Sen anlattıklarının yarısını bile yapmadın.

CASSIE: *Enst* İstediklerimin dörtte birini bile yapmadım ama işe yaramayacağını bilecek kadar yaptım. Bir erkeğe heyecan koktuğu için, kaçış koktuğu için tutulduğum çok oldu. Seni en fazla arabanın arka koltuğuna kaçırıyorlar. Hepsi aynı.

MARIE: Eğer erkekleri öyle görürsen, onlarda bulacağın kaçışta ancak bu olur.

CASSIE ayağa kalkar ve Micheal'ın resimine bakar.

CASSIE: Hepsi aynı, hepsi Marie.

MARIE: Hayır.

CASSIE: Hayır, Micheal öyle değildi. *(Dalga geçerek)* O mükemmel bir erkekti, bir azizdi adeta.

MARIE: Aziz değildi.

CASSIE: Haklısın değildi.

MARIE: Hiç bir zaman aziz olduğunu söylemedim.

CASSIE: Zaten pek mükemmel bir yanı da yoktu ya.

MARIE: Biz birbirimizi severdik! Biz birbirimize karşı dürüsttük!

CASSIE: Dürüstünüz?

MARIE: Evet öyleydik. O iyi bir adamdı.

CASSIE: İyi bir adam mıydı? Diğer erkekler gibi yalan söyleyen bir hayvandı.

Sessizlik.

MARIE: Bence evine gitmelisin Cassie.

CASSIE: Anlattı mı sana? Seni ~~her~~ aptal durumuna düşürdüğünde anlattı mı? *anlatılmı da*

MARIE: Gitsen iyi olacak.

CASSIE: Eğer sana yaptıklarını anlatmış olsaydı o gülümsemeye dolaşamazdın ortalıkta, inanmıyorum buna.

MARIE: Cassie...

CASSIE: Seni bir çok kadınla aldattı.

Sessizlik.

MARIE: Hikayeleri duydum. Tabi ki duydum anlatılanları.

CASSIE: Duydun mu gerçekten?

MARIE: Çok yakışıklı ^{ya} bir adamdı. Çok seyahat ederdi. Bu kadar hikaye uydurulması çok doğal.

CASSIE: Anlatılanları toplasan kitap olurdu Marie.

MARIE: Eğer gerçekten birşey olsaydı, Micheal bana anlatırdı.

CASSIE: Yapma Marie.

MARIE: Bu güven Cassie.

CASSIE: Bu aptallık, Marie cidden kuş beyinlisin.

MARIE: Sen nasıl bana yalan söylemezsen, Micheal da söylemezdi.

CASSIE: Ama ikimiz de yalan söyledik! Sana anlatmaya çalıştığım da bu zaten. Sana ikimiz seneler boyunca yalan söyledik!

MARIE olduğu yerde dona kalır.

CASSIE: Kahretsin...

İçkisine doğru uzanır. MARIE hareket etmemektedir.

CASSIE ona bakmaz.

CASSIE: Micheal başlattı ama bende devam ettirdim. Joe kodesi boylamadan evvel başladı. Joe'nun kokusu bile kusturuyordu beni. Bir odaya kapatılmışım ve duvarlar üstüme geliyormuş gibi hisediyordum. Micheal bir pencere gibiydi. Biraz heyecan, daha fazlasını aramıyorduk. Micheal heyecan vericiydi...Marie?

MARIE hareket etmemiştir.

CASSIE: Sana bunu anlatmam gerekiyor Marie. Bunu saklamaktan sıkıldım. Sürekli gülümsemenden sıkıldım.

Kötü birşey yaptığımızı biliyordum. ^{İzin en kötü yanı, sana yal} Sana yalan söylemek için en ^{büyüme} kötü yanıydı. Sana söylemek istedim.. ~~ama sana~~ dört senedir anlatmaya çalışıyorum ^{ama dinlemedi} dinlemiyorsun. Şimdi beni ^{duyuyor musun} Marie?

MARIE hala hareket etmemiştir.

CASSIE: Micheal'ın arabasına binerdik, hani şu babamın ^{girdiği} ~~hala da~~ ^{idada} kaybettiği eski mavi arabamız vardı ya ^{ona} Bazen hiç bir şey yapmazdık anlarsın ya? Otururduk sadece. Konuşurduk. Micheal çok espiriliydi. O zamanlarda herşey ^{bana} daha iyi görünürdü. Her zaman seni sevdiğin ^{nişanlım} bildim. Hep seni sevdi Marie. Ve sana hep gerçeği de anlattı. Ama insan gerçeğin ancak bir kısmına dayanabilir. O da bunu yaptı, hepimize gerçeğin bir kısmını anlattı, böylece hepimiz mutlu ^{ydık} ~~ydık~~.

MARIE hala hareket etmemiştir, gözleri CASSIE'nin yüzüne odaklanmış durmaktadır.

CASSIE: Evet. İşte hikaye bu. Gerçek bu. Şimdi saçımı başımı yolabilirsin

Hala hareket yok.

Marie?

Cevap yok.

(İç çeker) Çay koyayım.

MARIE: (Fısıldayarak) Defol.

CASSIE durur.

MARIE: DEFOL EVİMDEN!!

CASSIE teredüt eder, MARIE'ye doğru bir adım atar. MARIE bir adım geri gider.

CASSIE: *(Hızlı bir şekilde)* Ne bekliyordun ki? Hangi erkek sana böyle bir gerçeği söylerdi ki? Anlatması için aptal olması lazım. Hangi kadın böyle birşeye katlanırdı ki? Eğer Micheal sana anlatsaydı değişmesi gerekcekti. Değişmektense gitmeyi tercih ederdi Marie.. Sende gitmesini istemezdin.

Sessizlik. MARIE yalnızca bakmaktadır.

MARIE: *(Fısıldayarak)* Cehenemde yanmak bile sana az Cassie Ryan.

CASSIE bir anlığına gözlerini kapar. Dönüp paltosunu alır.

CASSIE: Tamam biz .. biz bunu başka zaman tartışırız.

MARIE: Hayır.

CASSIE: İkimizin de kafası iyi bu akşam, başka zaman..

MARIE cipsleri, içkileri eline geçirdiği herşeyi fırlatmaya başlar. CASSIE'nin üstüne yürüyerek fırlatır. CASSIE kendini korumaya çalışmaktadır.

CASSIE: Hayır. Lütfen. Marie hayır.

MARIE burnunun dibindedir, elindeki ağır tabağı kafasına indirmek üzeredir. CASSIE korku dolu gözlerle ona bakar. MARIE kollarını indirir. Arkasını döner.

MARIE: Defol.

CASSIE doğrulur, titiremektedir, kapıya doğru yönelir ve çıkar.

MARIE bir saniye daha donmuş bir şekilde kalır ve sonra bağıırır. Korkunç bir çığlık, acı ve kayıp dolu.

Sahne dışından bir çocuk ağlaması duyulur. MARIE başını göğsüne dayar, kollarıyla kendini kucaklar. Çocuk ağlaması devam etmektedir. MARIE başını kaldırır.

MARIE: *(Gözleri hala kapalıdır, sallanmaktadır)* Baban iyi bir adamdı ve cesur bir adamdı, yapabileceğinin en iyisini yaptı ve şimdi cenetten bize

Deirdre

87

sahip çıkıyor. Bizi bir arada tutan da bu zaten, bana dayanma gücü veren de bu, bana dayanma..

Devam edemez. Bir saniye sonra kalkar ve çocuğa doğru gider.

DEIRDRE girer, CASSIE'den boş kalan sandalyeye oturur. Garson kıyafetlerini giymektedir ama yüzünde makyaj yoktur ve saçları cansız ve bozulmuştur. Elliyle kolunu ovuşturmaktadır. Oturur ve Micheal'e bakar. Sustalıyı çıkarıp bıçağını açar. Denemek için sandalyenin sırtına saplar. Birkaç defa daha saplayıp çıkarır sonra sustalıyı sandalyenin arkasında saplı bırakır. Daha derine saplamaya çalışır, bıçağı döndürmeye çalışır, yüzünde azimli bir ifade vardır. Sahne dışından gelen ağlama sesleri kesilir. MARIE odaya girer. DEIRDRE'ye görünce birden durur. DEIRDRE sustalıyı olduğu yerde bırakarak, hızla döner.

MARIE: Ne istiyorsun?

DEIRDRE: Paranı geri getirdim.

CASSIE'nin parasını cebinden çıkarıp masanın üstüne koyar.

DEIRDRE: Beş poundunu içkiye ve çereze harcadım.

MARIE odanın içinde ilerler, ısırıp ısırılmamaya karar verecek bir köpek gibi DEIRDRE'yi seyretmektedir.

MARIE: Koluna ne oldu?

DEIRDRE: Kulüpte bir kaç herif vardı. Arabaya bindirmeye çalıştılar. Biraz hırpalandı, başka bir şey yok.

MARIE kızın yüzüne bakar.

MARIE: Beni takip ettin, beni seyrettin, ve benden çaldın.

DEIRDRE: Ee yani..?

MARIE: Daha ne istiyorsun?

DEIRDRE Micheal'in resimine işaret eder.

DEIRDRE: Onu.

MARIE Micheal'ın resimine doğru yavaşça ilerler, bakar, resimi duvardan koparıp Deirdre'ye atar.

MARIE: Al senin olsun.

Deirdre resimi garip bir şekilde tutar. Gülümsemektedir.

MARIE: Senin ne işine yarayacak ki?

DEIRDRE: O benim babamdı.

MARIE: Ne?

DEIRDRE: Öyleydi. O benim babamdı.

MARIE gözlerini kapatır.

MARIE: Neden baban olduğunu düşünüyorsun.

DEIRDRE: Annem söyledi.

MARIE: Ya.

Gözlerini açıp Micheal'a bakar.

DEIRDRE: Annem babamın kötü bir adam olduğunu söylerdi, senelerce babamın katil olduğunu falan sandım. Sonra annem bana, hamileyken babam bizi bırakıp gittiği için kötü olduğunu söyledi. Bende annemi bırakıp gitmek istiyorum, o zaman babam da kötü bir adam değildi. Bende soruşturmaya başladım.

Kimse gerçeği anlatmak istemedi. Ama ismini buldum ve onu aramaya çıktım.

MARIE: Peki bulabildin mi babanı?

DEIRDRE: Onu takip ederdim. O kadını da oradan hatırlıyorum.

MARIE: Cassie'yi yani.

DEIRDRE: Evet.

MARIE: Onları birlikte mi gördün?

DEIRDRE: Babamın arabasındaydılar. Üstünde sırtı açık, kırmızı bir elbise vardı, şaşırımdım hava çok soğuktu, arabanın içinde bile soğuktu, nasıl üşümüyordu ki. Neyse sonra döndüler, babamın yüzünü gördüm, kaldım, kalıp seyretmek zorundaydım. Babamın yüzünü gördüm ve onlar öpüşmeden önce kadının yüzünü de gördüm.. Babamla öpüşmeden önce anneanneme benziyordu, yaşlı ve yorgun bir kadın gibiydi, sanki dünya umurunda değilmiş gibiydi. O günden sonra takip etmedim. O kadınla birlikteyse anneme geri dönmeyeceğini düşündüm. Sonra da zaten öldüğünü duydum.

Sessizlik.

DEIRDRE: Sonra onu nerede arayacağımı bilemedim. Üşüdüm.

MARIE aldırılmaz.

DEIRDRE: Bir bardak çay veya sıcak herhangi birşey içebilir miyim?

MARIE: Hayır.

DEIRDRE: Peki. *(Micheal'a bakar sonra yere koyar)* Bu yalnızca bir resim.

MARIE: Evet.

DEIRDRE: Düşündüm de, bilirsin ... gelip seyredersen .. onu tamamıyla kaybetmiş olmam.

MARIE: Baban hala burada mıydı?

DEIRDRE: Hayır. Ama aramaya devam ettim.

Sessizlik.

Sana herşeyi anlattım. Şimdi sen anlat.

MARIE: Kime istersen sorabilirsin. Herkes Micheal'ın hikayelerini bilir. Micheal'ın hikayeleri anlata anlata bitmez.

DEIRDRE: Ama gerçeği bilen sensin.

MARIE: İstedğin gerçek mi?

DEIRDRE: Onun isyancılara katıldığı doğru mu?

MARIE: Gençken asi ruhluysun.

DEIRDRE: Kahraman olduğun doğru mu?

MARIE: Bilmem... belki.

DEIRDRE: Ne yaptı?

MARIE: O birşeyler yapmak için giderdi. Ben, evde oturup yerleri silerdim, geldiğinde çay yapardım. Çay vakti ne yediğini bilmek ister misin? Sana bunun anlatabilirim.

DEIRDRE hareket etmez.

DEIRDRE: Paranı geri getirdim. Bana anlatmak zorundasın.

MARIE: Benim bir hikayem yok, sana bunu söylemediler mi? Hiç bir şey bilmiyorum ben, hiç birşey hakkında hiç birşey... Cesur olmayı, hiç bir zaman şikayet etmemeyi ve aileyi bir arada tutmayı bilirim ben. ... İstedğim hikaye bu mu?

DEIRDRE hiç bir şey söylemez.

Kötü olamayacağımı, kin tutmayacağımı sanıyorlar. Bunu hiç öğrenmediğimi sanıyorlar. Ben onların gözünde kuşları besleyen, gülümseyen, küçük bir kız olarak kaldım.

Gerçeği mi istiyorsun? Duymak istediğin bu mu? Git geri dön ve git, kendi annene git. Annene babanın ne kadar kötü bir adam olduğunu anlat, ona nasıl yalan söylediğini. Bu daha güzel bir hikaye, bu seni sıcak elli, tatlı gülüşlü erkeklerden koruyacak bir hikaye. Kendi evine git!

DEIRDRE: Annem beni dışarı atmıştır şimdiye.

MARIE: O zaman sokaklara dön.

MARIE sırtını döner. DEIRDRE hareket etmez.

DEIRDRE: *(Sessizce)* Annem emin değildi. Babamın kötü olduğundan hiç bir zaman emin olamadı.

MARIE: Demek beni yalnızca en iyi hatunlarla aldattı, bu çok yüce bir şeref değil mi? Kaç babanın peşinde dolanıyorsun ki sen?

DEIRDRE: Ama sen bilirsin. Bana bakacaktın ve emin olacaktın.

MARIE dönmez. DEIRDRE ayağa kalkar, üstünü çıkarır, kotunu çekiştirir. Sırtında morluklar vardır. MARIE'ye doğru yaklaşır elbiseleri önüne iter.

DEIRDRE: Bak herşeyini geri verdim.

MARIE döner, şaşırır, gülmeye başlar, kendinden geçer. DEIRDRE elbiseleri MARIE'ye fırlatır. Sustalığı sandalyeden çıkarır ve MARIE'ye doğru sallar. Yavaşça MARIE'ye yaklaşır.

DEIRDRE: Gerçeği söylemeni istiyorum. Dalga geçmiyorum.

MARIE bir adım geri gider.

DEIRDRE: Anlat bana!

MARIE birden üstüne atlar.

MARIE: Anlatmak mı! Sana öyle bir anlatacağım ki!

DEIRDRE'nin elinden sustalıyı ve resimi kapar. Çok etkili bir şekilde, bıçakla resimi parçalamaya başlar. Ayaklarının dibine düşen parçalara bakar. Sustalıyı üstlerine atar. Nefesi normal bir ritime girmektedir. Mutfığa doğru gider. Yarı dolu bir çöp torbası ve eski gazetelerle döner. Yere eğilip resimin parçalarını toplamaya başlar.

MARIE: (Sessizce) Ayaklarına dikkat et yerde cam parçaları var.

Cam parçalarını ve kesilmiş resimi gazete kağıdına sarar. Sustalıyı da sarar. Hepsini çöp torbasına atar ve mutfığa geri götürür. DEIRDRE tüm bu sahne boyunca hareket etmemiştir. MARIE'ye korku dolu gözlerle bakmaktadır. MARIE ellerini silerek mutfaktan çıkar.

MARIE: (Hala sessizce) Oldu işte. (DEIRDRE'ye bakar) Yaraların çok kötü.

MARIE uzanıp DEIRDRE'nin omuzuna dokunur. Dierdre ilk önce şaşırır sonra dokunmasına izin verir. MARIE yavaşça onu döndürür. Yara bere içindeki vücuduna bakar. MARIE DEIRDRE'nin sırtına dokunur.

MARIE: Kim yaptı bunları?

DEIRDRE: Annemle birlikte yaşayan şu yeni herif.

MARIE: (DEIRDRE'nin sırtını okşayarak) Micheal'ın o yalanlar üreten kafasını kesitiklerini biliyor muydun? Sana bu hikayeyi anlatılar mı?

DEIRDRE: (Sessizce) Evet.

MARIE'den uzaklaşır.

MARIE DEIRDRE'nin yüzüne bakar.

MARIE: Tanrım affet beni...(Bir an sallanır. Elleriyle yüzünü ovuşturur.) Eve gitmelisin. Geç oldu.

DEIRDRE hareket etmez.

MARIE: Al bunları.

Elbiseleri vermeye çalışır. DEIRDRE "hayır" anlamında kafasını sallar. MARIE divanın üstündeki battaniyeyi alır ve DEIRDRE'yi örter.

MARIE: Baban her kimse, sana kendine bakmayı öğretmediği için üzülüyorum. Acıktın mı?

DEIRDRE "hayır" anlamında başını sallar. MARIE gidip yanına oturur.

MARIE: *(Daha yumuşak bir ses tonuyla)* Babalar, tüm babalar sonunda seni bırakırlar. Arkadaşları ile çıkarlar, hapse girerler, ölürler, seni bırakırlar. Onların yapacak çok işleri vardır, onlardan birşeyler beklemek boşa kürek çekmek gibidir.

Bazen gitmek istemezler. Bazen yalnızca herşeyi daha iyi bir hale getirmeye çalışırlar, hepimiz için, kendileri için, bizler için.

Babalar da bağırmak istemezler ve içkiyle hatta esrarla dindirilemeyecek acılar çekmek istemezler, dövülmek istemezler.

Bence ne istediklerini bilmiyorlar, eğer biliyolarsa da nasıl elde edeceklerini bilmiyorlar. Bu nedenle giderler ve herşey bizim

başımıza kalır ve biz onları onlarla birlikteyken bile özleriz ve bu böyle devam eder ve böyle devam edecektir, değiştirmenin bir yoluna bulana kadar böyle devam edecektir. ..burasının başka yerlerden bir farkı yok.

Micheal'a bunları hiç anlatmadım. Ama yalan da söylemedim.

Yalnızca içimdeki tüm gerçeği anlatmadım. Böyle bir gerçeği açıklayarak ne elde edecektim ki? Bunları anlatmak için deli olmak

gerek. Hangi erkek bunları dinler ki? Dinleseydi değişmesi gerekirdi. Değişmektense gitmek isterdi. Gitmesini istemedim.

Micheal'ı seviyordum. Şimdi bile bunu inkar edemem. Onu

seviyordum. Deirdre ben salağın tekiyim. Cassie haklıydı. Seni ilk gördüğümde kim olduğunu biliyordum. Biliyordum.

Kaç yaşındasın?

DEIRDRE: Onaltı yaşındayım

MARIE içini çeker.

MARIE: Bende onaltı sene önce evlendim.

DEIRDRE: Biliyorum.

Sessizlik.

MARIE: Bazen.. bazen eve geldiğinde ağlardı, yorgunluktan kalbindeki sancıdan ağlardı. O ağlardı ben de onu avuturdum.

DEIRDRE masanın üstündeki parayı itekler.

DEIRDRE: Harcadağım beşliği geri vereceğim.

MARIE: Önemli değil.

DEIRDRE: Ama bu senin paran.

MARIE: O Cassie'nin parası. Ona geri veririm. Cassie bu parayla hayaller kuracak. *(Çaresizce başını sallar)* Zaten bu parayla hayal kurmaktan başka birşey de yapmayacak. Titriyorsun.

DEIRDRE: Soğuk kanlıyım. Öyle derler..gitsem iyi olacak *(Kalkar)*

MARIE: Bu halde dışarı çıkamazsın.

DEIRDRE örtüye iyice sarınır, MARIE'ye bakar.

MARIE: Senin baban... senin baban bir insandı, tüm öteki insanlar gibi. Eğer yaşadığını biliyorsa bile bana hiç söylemedi. Şimdi o öldü.
...Gözlerini babandan almışsın.

DEIRDRE: Ben yollara düşsem iyi olacak.

MARIE: Bu saatte olmaz, neredeyse sabah oluyor. Ben kahvaltı hazırlayacağım. Hadi gel, acıkacaksın biraz sonra.

MARIE mutfağa doğru gider. Yemek çıkarmaya başlar.

MARIE: Bana yardım etmek ister misin?

DEIRDRE tereddüt eder, sonra yanına gider. MARIE ona bir ekmeğe uzatır.

MARIE: Ekmeğin üstünü kes ama atma.

DEIRDRE: Neden?

MARIE: Kuşlara vereceğiz. Hiç kuşları besledin mi Deirdre?

DEIRDRE: Hayır.

MARIE: Ben küçük kuşları seviyorum, güvercinleri, çekirge kuşlarını, serçeleri. Ormanda yaşarken küçük bir kuş yuvası kurmak kolay ama şehirde yaşamak için çok gayret gerekiyor. Birileri kuşlara yardım etmeli.

Sen kuşlara yem hazırla. Ben çaydanlığı ocağa koyacağım.

Işıklar söner.